

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

www.albaref.hu

2012. október • XVIII. évfolyam 4. szám

Reformáció ünnepére Építő rombolás 4 pontban

„**Rombold le apád Baal-oltárát, a mellette lévő szent fát pedig vágd ki!**”

(Bírák könyve 6, 25-32)

Isten szeretett székesfehérvári népe!

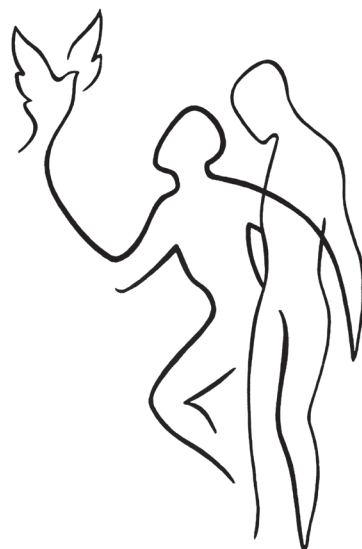
1. A Gedeon-féle reformáció bevezetése a prófétai történetírásban szokásos módon kezdődik. A nép gonosszá lett Isten szemében és ezért ellenségei kezébe került. Izraelt a midianiták és az amálékiak tartották elnyomásban Gedeon idejében (máskor pl. a filiszteusok). Isten népének nagy lelki sötétségbe, sőt fizikai nyomorúságba kellett esnie ahhoz, hogy késszé váljon Isten szabadításának megtapasztalására. Gedeonnak is belső változáson kellett keresztülmennie ahhoz, hogy készen álljon küldetésére (apja megtúrte családjá és a helyiek kétszívűségét). Bálvány az, aminek az ember vallásos tiszteletet ad. Valaki vagy valami olyan jelentőségűvé válik az életben, hogy észrevétlenül odanő Isten mellé (erkölcsi bűneink, függőségeink, mankók, saját magunk). Ha valaki szabad akar lenni és győzelmes keresztényen életet akar élni, ha igazán kapcsolatban akar lenni Istennel, akkor engedelmeskednie kell ennek a parancsnak: rombold le, vágd ki, égesd el!¹

„Ha azzal küzdesz, hogy megtörj egy szokást, amely megpróbál megtörni téged, Isten nem akarja – soha nem is akarta – hogy egyedül küzdj. Bármilyen szokás, vagy más problé-

ma legyen is az, amikor elérkezik a pillanat – mondd el! Ha bevallod, elkezd elveszíteni erejét... a saját bűneidet valld meg, ne valaki másét! Ha mások bűnét valld be, az nem hoz gyógyulást neked. Valld be saját bűneidet és engedd, hogy Isten meggyógyítson... Engeded neki?”²

A bálvány – döntés lépései: 1. először magamnak vallom be, szembe nézek önmagam valóságával, 2. azután Istennek vallom be, bocsánatot és Krisztusért kegyelmet kérek, 3. megtöröm a szokást, elhagyom.

2. Isten várt, de nem télenkedt. Kész volt a terve a szabadításra. *Megszólította* Gedeont (egy angyal által), és beszélt vele. Türelmesen *meghallgatta* kérdéseit, pedig Gedeon kezdetben sem együttműködőnek, sem hűségeseznek nem bizonyult. *Feladattal ajándékozta meg.* Bizonytalanságát *bizonyossággá változtatta és békességet adott* a terv megvalósulásához. Gedeon mindezek hatására elvileg eldöntötte, hogy engedelmeskedik Istennek, most már cselekednie kellett: a., Isten úgy ad győzelmet terve megvalósításában, ha először a saját életünkben tisztulunk meg. b., Bizonyítania kellett hitét és elkötelezettségét: „légy hálás a kis dolgokért, hogy méltóvá válj nagy dolgokra.” c., Kockázatot kellett vállalnia (2Móz 20,1-5)³

3. A kánaáni pogány vallások nagyon is politikaiak voltak! Ma is sok esetben igaz a mondás: „akkor keresel nagy pénzt, ha eladod a lelked!” Egy helyi pogány istenség szentélyének, szobrának megsértése a helyi kormányzat megsértése volt. A helyiek viselkedése mutatta, hogy vallásos emberek is milyen erkölcs-telenek tudnak lenni pl. kiváltságaik és jólétük érdekében: „*Sosem lehet tudni, nem árt, ha ezeket is istenként imádjuk...*” Nem vallásos kultuszra hív bennünket az Úr, hanem megtérésre, életünk odaszánására.⁴

„1933 és 1945 között egy a Hitvalló Egyházhhoz tartozó német evangélikus lelkész 29 fiút és 35 leányt konfirmált. Bátran és határozottan szállt szembe a korszellem sodrásával.

Minél előrébb haladunk a végidőkben annál több döntést és határozott-ságot igényel részünkről az, hogy inkább Istennek engedelmeskedjünk, mint az embereknek. Csak az, aki Istennek engedelmeskedik az Ő Fiában, Jézus Krisztusban, lesz győztes, és lesz sok-sok más ember számára is megerősítés, belső segítség ahhoz, hogy ellenálljunk a korszellemnek.”⁵

4. Gedeon győzelme 40 évre békességet hozott Izraelnek (Bír 8, 28; Zsolt 103, 15). Először csak apja tért meg, majd látjuk, hogy a városlakók is meggondolták magukat és nem álltak végül is bosszút a

Baalért. Isten akaratából hozott döntéseink, Urunk vezetésének való engedelmisségünk családunk és gyülekezetünk következő generációira is hatással van.⁶

Rick Warren a Céltudatos Élet című könyvében utal rá, hogy földi életünknek örökkévaló jelentősége van, mivel semmi mást nem viszünk magunkkal az örökkévalóságba, mint a jellemünket, vagyis akiké válunk.⁷

Ahogy akkor, egy kiválasztott személy által, Gedeon által érkezett a szabadítás, Isten mai népének Jézus Krisztuson keresztül érkezik a szaba-

dítás: *„Istennek kell inkább engedelmeskednünk, mint az embereknek.”* Ámen.

Berze János

¹ Cseri Kálmán: Hogyan ad Isten győzelmet? (Igehirdetés sorozat a Bírak könyve alapján)

² Mai Ige, 2012. október 7.

³ Cseri i. m.

⁴ Cseri i. m.

⁵ J. Langhammer: Példázatok, Igaz Történetek

⁶ Cseri i. m.

⁷ Rick Warren: Céltudatos Élet (KIA, Budapest)

REFORMÁTUS ISKOLÁNK TÍZÉVES JUBILEUMÁRA EMLÉKEZTEK

Hálaadó istentisztelettel emlékeztek diákok, szülők és pedagógusok a Talentum Református Iskola újraindításának tizedik évfordulója alkalmával Székesfehérváron a tanévzárón. Az ünnepségnek a kívül-belül megszépült Széchenyi utcai gyülekezeti templom szolgált helyszínül.

A jubileumi hálaadó és tanévzáró istentiszteleten Berze János lelkipásztor Lukács evangéliuma 15. fejezete alapján hirdetett ígét. Elmondta, az „elveszett juh” és a „drahma” példázata az ünnepi alkalomhoz illőek, hiszen arról szólnak, hogy a diákok, szülők, tanárok, az iskola és gyülekezet egyaránt kedves, értékes Isten előtt. Engedtek Jézus szavának, amelyet az iskola jelmondatának is választott: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket”, és „Ne tiltsátok el tőlem, mert ilyeneké az Istennek országa”.

– Hiszem, hogy a jövő kulcsa is ezekben az ígékben van, azaz engedjük követni Jézus szavait – hangsúlyozta a lelkipásztor, hozzátéve, a bibliai történetek is mind erre buzdítanak bennünket. A példázat arról is beszél, hogy az Úr számára ott van az az egy, elkóborolt bárány, talán a leggyöngébb tanuló, akivel többet kell foglalkozni, utána kell járni, szeretgetni, majd visszavinni a többiek közé. Isten nem akarja, hogy

egyetlen egy is elkallódjon gyermekei közül. Berze János azt is megfogalmazta, van egy másik üzenete is Jézus beszédei közül számunkra a tíz év tanulsága után: viszonyuljunk úgy egymáshoz, és másokhoz is, ahogy Jézus viszonyul hozzánk.

Idézett egy bizonyágtételből is hallgatóságának: *„Vajon Isten hogyan érez, amikor a megváltásra adott válaszukat látja? Isten könnyekig gázolt értünk a szemétkben, keresse Jézus életébe került. Miközben értéktelennek és talán elfelejtettnek érezzük magunkat, Isten egyértelmű óhaja, hogy megkeressen és megmentsen bennünket. Isten meg akar*

békélni és örökre kapcsolatban akar maradni velünk. Lehet, nem mindent értünk azok közül, amelyeket megtett, Krisztusban mégis megment minket. Ez kellő ok az öröme. S aki engedi, hogy megtalálja őt Jézus, az hazatalál”. Ezt követően a református iskola tanárainak énekkora szolgálatában lelki énekek csendültek fel.

– Szeretnénk Urunknak köszönetet mondani az elmúlt tíz év ajándékaiért, áldásaiért, hiszen az eltelt évek eredményei, eseményei hálaadásra indítanak fenntartót, szülőt, munkatársakat és tanulókat egyaránt – ezen gondolatok jegyében köszöntötte a híveket Szanyó Gáborné igazgatónő, aki azt is megfogalmazta, a város legfiatalabb általános iskolájaként meg kellett találni helyüket és küldetésüket. Ugyanakkor bizonyították: számos nehéz körülmény ellenére színvonalas oktató-nevelő munkát folytatnak az intézményben. Az igazgató kiemelte, hogy munkájukkal azt kívánták tudatosítani, legfontosabb

célkitűzésük, hogy az iskola tanulói és rajtuk keresztül családjuk megtalálja élete értelmét, Jézus Krisztus szeretetét. A megkezdett munkát tovább folytatják, minden jót megőriznek, a hibákat pedig kijavítják.

Az ünnepségen bemutatták az intézmény első jubileumi évkönyvét is, majd a tanulmányi eredményekről hangzott el beszámoló. A tanulók 23 tanulmányi versenyen és 12 sportversenyen indultak. Később a kitűnő tanulmányi eredményeket elért diákok vették át jutalomköny-

veiket. Az intézményfenntartó nevében Somogyi László lelkészi elnök elmondta: a jubileumi könyvből az „élet illata érződik”, visszatükröződik belőle az iskolában folyó lelki-szellemi valóságos élet. Mindezt a lelkipásztor a Szentháromság Istenének adott hálát és egyben köszönetét fejezte ki mindazoknak, akik a közös cél érdekében az elmúlt évtizedben munkájukat végezték. Emlékeztetett arra is, hogy láthatóan beteljesül Istennek a 133. zsoltárban tett ígérete, mely szerint oda küld

áldást és életet mindenkor, ahol a testvérek egyetértésben élnek.

A rendezvényen megjelent a Mezőföldi Református Egyházmegye képviselőjében Kovács János főgondnok és Molnár György, az iskola egykori igazgatója. Németh Tamás lelkipásztor és Pojányi Balázs, az intézmény korábbi vezetője nem tudott az ünnepségen megjelenni, a jubileum alkalmából jókívánságokat és Isten áldását kérték az iskola és a gyülekezet életére.

Szűcs Gábor

A TALENTUM ISKOLA SZEPTEMBERBEN MEGKEZDTE ÚJRAINDULÁSA TIZENEGYEDIK TANÉVÉT

Komoly áldozatok árán működtetik az egyházi iskolát azzal a határozott céllal, hogy a gyermekeket és szülőket az Úr Jézus Krisztushoz vezessék. Ehhez illeszkedik a hitvallás is: a gyermekek a Megváltóé. A tanévkezdésről, átalakításokról, az egyházi intézmény lehetőségeiről a Talentum Református Általános Iskola igazgatójával, Szanyó Gábornéval beszélgettünk.

Az elmúlt tanév mozgalmas eseményei után azt kívánják, hogy az új időszak a nyugalom jegyében teljen. Békességre vágnak, de a külső körülmények cselekvésre kényszerítik valamennyiüket – ezeket a gondolatokat fogalmazta meg elsőként honlapunk érdeklődésére Szanyó Gáborné, a Székesfehérvári Református Egyházközség Talentum Általános Iskolájának igazgatónője. Hozátette: a 2012. szeptember 1-jével hatályba lépett új Köznevelési törvény iskolának és fenntartónak egyaránt változásokat, egyúttal pedig komoly kihívásokat, feladatokat jelent. A változásoknak megfelelően módosították a szükséges alapdokumentumokat, több ellenőrzés várható, mindezzel együtt megváltozik a finanszírozás rendszere is.

– A Köznevelési törvény életbelé-
pése elsősorban az önkormányzati fenntartásban működő iskolák számára jelent komoly változást, hiszen a szabályozás értelmében állami fenntartás alá kerülnek. Az új törvény így azt üzeni, hogy a gyermekek

az államé. Ezzel szemben az egyházi iskolák hitvallása így hangzik: a gyermekek a Krisztusé – mondja az igazgatónő, majd azzal folytatja, hogy éppen azért tartják fenn komoly áldozatok árán is az egyházi iskolákat, hogy segítségükkel a gyermekeket és általuk a szülőket az Úr Jézus Krisztushoz vezessék.

Szanyó Gáborné hangsúlyozta: Balog Zoltán, az emberi erőforrások

minisztere az egyházi oktatási intézmények részére eljuttatott levelében arról biztosít, hogy az állam továbbra is együtt kíván működni velük. Vagyis az új törvény az egyházi iskolák jó gyakorlatát szeretné kiterjeszteni a többi iskolára is. Ennek értelmében a Köznevelési törvényben – amint azt már nevében is jelzi - nagyobb hangsúlyt fektetnek a nevelésre.

– Számunkra már régi felismerés – hangsúlyozza Szanyó Gáborné –, hogy akkor válik az emberi agy készsé az új ismeretek befogadására, ha az emberi lélek is készen áll arra, s békessége van.

Az intézményvezető emlékeztetett az egyházi iskolák legutóbbi országos tanévnyitóján, Kunhegyesen megfogalmazottakra: a református iskolák átlag alatti anyagi forrásaik ellenére mégis képesek átlag feletti eredményeket elérni az országos mérések során. Mi ennek az oka? A válasz: a református iskolák pedagógusai nem csak a saját bölcsességükre alapozzák oktató és nevelő munkájukat, hanem az emberei értelmet

meghaladó Istenre, akitől naponta kérik el a bölcsességet.

A református iskola fenntartói nem az állami támogatásra számítanak csupán, hanem a gyülekezet és a szülők közös anyagi áldozatára – és természetesen imádságára is.

– Hisszük ugyanis, hogy az Istentől való bölcsesség és imádság formálja a tanítványainkat átlag felettivé tudásukban, magatartásukban és emberi kapcsolataikban.

A református általános iskolában a korábbi esztendő az intézmény 10 éves évfordulójának jegyében telt. E jeles, jubileumi alkalomból tanulmányi versenyt, gálaműsort rendeztek, hálaadó istentiszteletet tartottak. Napvilágot látott az iskola történetének első évkönyve is, mely az intézmény rendszerváltás utáni újraindult történetét, egy évtized eseményeit foglalja össze tartalmas, beszámolókkal és illusztrációkkal gazdagított kötetben.

Szanyó Gáborné arról is beszélt, hogy a pedagógusok nagy örömmel látták, tanítványaik sikeresen szerepelnek helyi és országos versenyeken, a sport, a művészeti és tanulmányi téren rendezett megmérettetéseken.

A tanárok is bekapcsolódtak a Református Egyházi Napok Dunántúl (REND) székesfehérvári szervezésébe és megvalósításába, a 2., 4., és 6. osztályos diákok pedig a „Miénk a színpad” címet viselő ifjúsági műsorban is szerepeltek.

Kérdésünkre, hogy a nyári szünetben milyen felújításokat, modernizációt végeztek az iskolában, megtudtuk: Fülöp Zoltán, az egyházközség építési ügyekért felelős gondnokával már 3 évre előre megtervezték a szükséges feladatokat. Az iskola régi nyílászáróit korszerű hang- és hőszigetelt műanyag ablakokra cserélték, szárító vakolat kialakítását kettő, parkettacsiszolást és -olajozást pedig három tanteremben végeztek el a szakemberek. A munkálatokhoz szükséges pénzt a korábbi időszakból elmaradt normatíva kifizetésekből teremtették elő.

– Az iskola jövő évi tervei között szerepel az udvar felújítása, ennek első lépéseként a Tanítvány Alapítvány segítségével új kerítés építésébe kezdetünk a „szomszédokkal” közösen. Hat előregeedett fát kivágattunk, mert balesetveszélyessé váltak – sorolja a munkálatokat az igazgatónő, aki elmondta, hogy az udvar további felújí-

tása még várat magára. Szerettek volna korszerű udvari játékokat beszerezni, sajnos azonban az italos kartonok leadásából nem folyt be a munkálatok befejezéséhez elegendő pénz.

Az idei tanévet összesen 183 tanulóval kezdték. Az elmúlt évhez képest a tanulólétszám emelkedéséről beszélhetnek az iskolában, hiszen a tizenhat elballagott nyolcadikos helyett immár huszonhét első osztályos kisdiaák ülhetett be a padokba.

Személyi változások is érintették a református iskolát, két pedagógus kolléga és egy óraadó tanár távozott a testületből. Helyettük Szebik Ágnes tanító, Jurtsuk Adrienn tanító, angol szakos tanár, és Huszárik László, rajz-földrajz szakos tanár érkezett. A hittanórákat ebben az évben Berze János lelkipásztor tartja a 8. osztályos diákok számára.

Az oktatási intézményben az új típusú feladatok, megpróbáltatások között is hisznek Pál apostol szavainak, melyet a 2012-13-as tanév végéigéjévé választottak:

„Az Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.” (Fil. 4.7.)

Szűcs Gábor

ÚJ ÓVODAI MUNKATÁRSÁK BEMUTATKOZÁSA 1. SZABÓNÉ KÁLMÁN ILONA

Szabóné Kálmán Ilonának hívnak. 16 éve járok családommal rendszeresen a székesfehérvári református gyülekezetbe. Nagyon sok kedves baráttra leltem ebben a közösségben, ami még jobban ideköt.

Pontosan 20 évig voltam vállalkozó, amikor utolért a válság. De a Jó Isten velünk volt, és kiségitett a bajból. Méghozzá keresnem sem kellett, úgy kaptam egy eladói munkát, ami bár nem

tartott sokáig, mégis nagyon erősen megtapasztalhattam ez által Isten gondviselését. Még fel sem mondtak, amikor az Úr már gondoskodott a továbbiakról. A kérdése így szólt csupán: „Ica, nincs kedved dadus lenni?” – Ez fantasztikus, hiszen nagyon szeretem a

gyerekeket, és mindig az anyaszerep és a háziasszony szerep állt hozzám a legközelebb. A férjem ugyan eleinte szeretne volna, ha újra valami vállal-

kozásba kezdünk, de végül beláttuk, hogy ma nagyon nehéz sikeres vállalkozást indítani, nem beszélve arról, hogy már vágytam egy kis nyugalmasabb életre. Így aztán elvégeztem egy dadusképzést, és április óta Isten kegyelméből tagja vagyok az Olajfa Református Óvoda lelkes társaságának, ami nagy öröm számomra. Abban az áldott helyzetben vagyok, hogy sok kollégát ismerhetek a gyülekezetből, így nem volt nehéz a beilleszkedés. Ami még nagy örömöm, hogy az apróságok közül is sokakat ismerhetek a gyermek-istentiszteletekről s a táborokból.

Nagyon hálás vagyok Istennek és a testvéreknek, hogy lehetőségem nyílt itt dolgozni, és Istent szolgálni!

Szabóné Kálmán Ilona

A háromnapos rendezvénysorozat helyszíne a Bregyó ifjúsági és sportcentrum a hozzá kapcsolódó területeivel, valamint a Vörösmarty Általános Iskola volt. Az elő- és utórendezvényeket a Budai úti és a Széchenyi úti templomainkban tartottuk.

Közel száz program lebonyolítására nyílt lehetőség a kánikulai meleg ellenére is a szervezőbizottság vezetésével, koordinálásával. Az istentiszteleti alkalmak, áhítatok, bizonyágtételek, fórumbeszélgetések, bemutató fellépések, kiállítások, TRENDifi, énekkari és más találkozók sorát – a teljesség igénye nélkül – az egymást váltó különféle műfajú koncertek egészítették ki. A Református utcában felállított pavilonokban és sátrakban misszióink, intézményeink mutatták be szolgálatuk elemeit.

A rendezők célja a lelki elcsendesedés mellett az volt, hogy találkozhasson a dunántúli reformátusság, és az is, hogy megszólítsuk azokat, akik keresnek bennünket, reformátusokat, és szeretnék megismerni egyházunkat, gyülekezetünket. Ezért minden generáció megszólított ezen a színes, derűs rendezvényen.

A rendezvény igei üzenete, fő mondanivalója Jézus Krisztus hegyi beszédéből /Máté 5,13/ szólított meg mindenkit: „Ti vagytok a föld sója!”. Örömmel és nagy figyelemmel hallgathattuk a fő téma előadóját, Cseri Kálmán lelkipásztort. Előadásában hangsúlyozta, Jézus az életet megmentő só. Új életet ad Jézus Krisztus! A sónak valóban hatása van, akadályozza az életünk, mai világunk

REND – 2012 Székesfehérvár Református Egyházi Napok Dunántúl

Ebben az évben a Dunántúli Református Egyházkerületünk 400 éves. A jubileumi ünnepsorozathoz kapcsolódóan került sor ebben az évben a dunántúli reformátusság legnagyobb rendezvényére, a REND-re Székesfehérváron. Ez az ötödik alkalma volt a kétévenként megrendezésre kerülő dunántúli reformátusok találkozásának, melyet az egyházkerület, a Mezőföldi Egyházmegeye és Székesfehérvár közösen szervezett.

pusztulását. Só-erő, a megtartó erő, az élet Ő, maga Jézus Krisztus. Ő jött el hozzánk. Jézus közelében sóvá válhatunk, ha hit által kapcsolatban vagyunk vele. Kiemelte, hogy a só mássá tesz, átformál. Az övéinek küldetése, feladata, hogy sóvá váljanak életükben mások számára, mert „ti vagytok a só a föld számára” – írja egy másik fordítás. Örömhír mindenki számára, hogy egyedül Jézus Krisztus halt meg helyettünk, érettünk, miattunk a kereszten /Ján. 3,16/. Erről egyedül a Szentírás ír hitelesen. Ez az örömhír tudja megváltoztatni az embereket egyedül. Tudjuk, hogy ez kegyelemből van hit által. Felhívta a hallgatóság figyelmét arra, hogy fontos megmaradnunk sónak. Maradjon az életünk Jézus közelében, követésében, hogy így legyünk a föld sójává.

Örömmel hallgathattuk a bizonyágtéteket is, akik elmondták, hogyan találtak Jézus Krisztussal, kicso-

da számukra Jézus Krisztus, mit tett az életükben és mit jelent a mindennapokban vele járnai és keresni akarátát.

Öröm volt mindannyiunk számára látni az Olajfa Ref. Óvodánk és a Talentum Ref.

Általános Iskolánk szereplését.

A TRENDifi találkozó alkalmában az ifjúságot, a fiatalokat megszólító programokat láthattunk, hallgathattunk.

Szívesen hallgattuk a fórumbeszélgetések alkalmait, és igyekeztünk részt venni a különböző találkozókön. Fontos volt számomra az énekkari

és a testvérgyülekezeti találkozón is részt venni.

A gyermekek programjai is színesek és érdekesek voltak, erről ők tudnának a legtöbbet mesélni.

A háromnapos rendezvény úrvacsorával egybekötött istentisztelettel zárult, melyen Steinbach József püspök úr hirdette az ígét. Kiemelte igehirdetésében, hogy Jézus Krisztus a só, mi, akik benne vagyunk, általa lehetünk sóvá. Az a feladatunk, hogy ízesítsük az életet a só minden jótékony hatását felhasználva. Hangsúlyozta, hogy maradjunk sók, mentsünk életeket, sóként hassunk a világban. Mint ahogy a só feloldódik az ételben és megízésti azt, úgy ízesítsük meg a körülöttünk levő világot mi is.

A rendezvénysorozat végén a Széchenyi úti templomban a templom külső és belső felújításáért adtunk hálát.

Miklós Gábor

„TRENDIFISKÉNT” A REND-EN

Minden fehérvári református öröme ebben az évben nálunk került megrendezésre a REND. Szerecsések vagyunk, hiszen szüleinknek köszönhetően mind az öt Református Egyházi Napokon ott lehettünk, azonban csak idén kaphattunk bepillantást „a kulisszák mögé”. Az egyik ifjúsági alkalmon ifivezetőnk kérdésére („Ki szeretne részt venni segítőként a TRENDifiben?”) nem gondolkodtunk sokat a válaszon. Így vehettünk részt először segítőként a rendezvényen.

A találkozó előtt mindenki azért imádkozott többek között, hogy jó időnk legyen. Istennek köszönhetően nagyon jó idő volt azon a hétvégén, sokak számára túl meleg is volt. Elképedve néztük és tapasztaltuk, hogy segítőtársaink a nagy hőség ellenére is mennyire odaadóan segédkeztek, valamint a felmerülő feszültségeket és gondokat keresztényhez méltóan igyekeztek megoldani. Őszintén mondjuk, hogy nagyon jó volt egy ilyen munkacsapat tagjának lenni. Rengeteg fiatallal találkoztunk, akikkel lehetőségünk nyílt bővebben is elbeszélgetnünk

Istenről és a Bibliáról. Ez a néhány nap egy nagyon remek alkalom volt arra, hogy kikapcsolódjunk kicsit a nyüzsgő világból, és részesei legyünk egy sokkal szebbnek, amit itt a Földön mi is megteremthetünk egymás között. A programok elég sokszínűek voltak, bármilyen korosztály és felekezet részt vehetett rajtuk, mindenki ideje és érdeklődése szerint választhatott a „kínálatból”. Nagyon népszerű volt többek között az Aktívifi által készített jó, ötletes imafal, amiről örömeinkre, aggályainkra húzhattunk ígéket, és rengeteg „levelet” írtak Istennek!

Egy személyes élményt szeretnénk megosztani:

Szüleink elhívták a New York-ban élő, de most Magyarországon tartózkodó nagynénénket és az ő anyukáját a REND-re, a szombati napra.

Amikor a nagynénénk anyukája tudomást szerzett róla, hogy éppen Cseri Kálmán prédikál, olyan gyors tempóban a Nagysátor felé vette az irányt, hogy szüleink alig győzték beérni a 83 éves asszonyt. Az előadás után apukánk „unszolására” személyesen is beszélhetett a lelkésszel, aki még dedikált is neki egy könyvet. Később megtudtuk, hogy egész életében ő volt a kedvenc lelkésze, gyűjtötte igehirdetéseit kazetán, és Amerikában is előszeretettel terjesztette másoknak, azonban előben még sosem hallotta, pedig mindig is szerette volna. Nagy öröm volt látni a felhőtlen boldogságot az arcán, egyik nagy álma teljesült be a REND-del.

A REND alapigéje: „Ti vagytok a Föld sója”. Isten arra használ minket, hogy általunk megérinthesse, megízeshesse a világot. Ha a „föld sója” akarunk lenni, engednünk kell, hogy Jézus beragyogja az életünket, és ez a rendezvény jó alkalom volt erre. Mi idén különösen nagy örömmel vettünk részt a REND-en, és alig várjuk, hogy a következőn is ott legyünk, ha nem is segítőként, akkor résztvevőként.

Balla Beáta és Balla Edina

ADVENTI JÓTÉKONYSÁGI EST megszervezésére kerül sor

2012. december 7-én, pénteken 18 órakor a

Szent István Művelődési Házban (Székesfehérvár, Liszt Ferenc u. 1.).

Az est bevételéből a Talentum Református Általános Iskolát,

a Szent Imre Általános Iskolát és

a válaszúti KALLÓS ZOLTÁN Alapítványt támogatjuk.

A Támogatói jegyeket (2.000,- Ft)

2012. november 5-től a Lelkeszi Hivatalban is meg lehet vásárolni.

Prekrit Judit

„MERT TE GYÚJTASZ NEKEM MÉCSEST, URAM, FÉNYSGUGARAT AD NEKEM ISTENEM A SÖTÉTSÉGBEN.”

Zsoltárok könyve 18:29

A Református Egyházi Napok Dunántúl (REND) fesztivál megszervezésére 2012. június 29–július 1. között került sor, immár ötödik alkalommal, melynek ez évben a Székesfehérvári Református Egyházközség adott otthont.

A REND fesztivál programsorozata keretén belül gyönyörű szép képzőművészeti kiállítás nyílt keresztény művészek alkotásaiból a székesfehérvári Vörösmarty Általános Iskolában.

Az idelátogató vendégek megcsodálhatták **Mátyás Lajos nyugalmazott esperes „Istentisztelet ecsettel”** című kiállítását, melyen 351 református templom festményének fotóanyagát láthattuk. A kiállítást **Köntös László** egyházkerületi főjegyző nyitotta meg. Ezt követően **Steinbach József püspök** úr köszöntő szavai hangzottak el: „Nyissátok ki előttem az igazság kapuit! Bemegyek és hálát adok az Úrnak!” (118. zsoltár) Köntös László szerkesztésében megjelent egy album is, mely mind a 351 templomról készült akvarellt tartalmazza, s a REND ideje alatt a fesztiválra látogatók megvásárolhatták az albumot, illetve Mátyás Lajos nyugalmazott esperes úrral dedikálthatták a könyvet.

A képzőművészeti kiállítás másik részét **Imre Bálint esperes** úr nyitotta meg, melyen közreműködött **furulyával Szabó Lilla**, a székesfehérvári Református Egyházközség tagja, és **Csókás Réka** szavalattal, aki a **Talentum Református Általános Iskola** tanulója.

A képzőművészeti kiállításon a vendégek megtekinthették a „**Mécsvilág**” **Keresztyén Művész Kör (Láng-Miticzky Katalin**

textil- és képzőművész, **M. Kiss Katalin** keramikusművész, **Herman Emőke** grafika- és festőművész) nagyon szép alkotásait. Művészkörük megtért, hívő művészekből alakult, akik fontosnak tartják, hogy munkáikkal az öröm, a remény és a békeség fényét adják tovább a lelki sötétségben szenvedő, békétlen világ számára. Céljuk a Biblia alapján állva, Isten igéjére támaszkodva felmutatni az igazságot, és az Ő dicsőségét szolgálva alkotni. Majd megcsodálhatták a látogatók **Sáfrán Andrásné** Zsófia gyönyörű szép hímzéseit, kézimunkáit, valamint **Szűcsné Novák Marika** páratlanul szép tűzománc alkotásait, **Litsné Hári Kamilla** csodaszép foltvarró munkáit. A kiállítók munkáik elismeréseként számos esetben kaptak okleveleket és egyéb értékes díjakat.

A kiállítást gazdagította **Gulyásné Raksányi Olga** Kálvin képeslapgyűjteménye, a **Nőszövetség**

(**Győr**) kézimunka kiállítása, valamint a **Csősi Történelmi Haditorna és Hagyományörző Egyesület** makett kiállítása. Egy-egy makett elkészítése óriási türelmet, precizséget és nem utolsósorban remek kézügyességet igényel. Az elmúlt évek során több mint 20 alkalommal állították ki makettjeiket. A jelenleg kiállított maketteket **Balázs Miklós György** (a szekció vezetője), **ifj. Balázs Miklós, Csősz Péter, Hegedűs Zoltán, Nagy Gergő, Vigh János** készítették.

Továbbá megtekinthették a látogatók **Miklya Luzsányi Mónika** (Kiskunfélegyháza) fotókkal illusztrált kiállítását Molnár Mária misszionárius életéről, küldetéséről, szolgálatairól. Molnár Mária misszionárius 15 évet élt a Pápua Új-Guineához tartozó szigeteken. Nevét a sírlemléken kívül ma a Manus szigetén működő iskola leánykollégiuma viseli.

A kiállításon nagyon szép kivitelű, magas színvonalú alkotásokat láthatott valamennyi vendég, aki ellátogatott a Vörösmarty Általános Iskolába, igazi lelki feltöltődést jelentett számukra a kiállítás megtekintése. Mindezért elsősorban az Úrnak tartozunk kimondhatatlan hálával, tudjuk, **Egyedül Istené a Dicsőség!** De szeretnénk ezúton is hálás szívvel megköszönni valamennyi lelkes kiállítónak a gyönyörű szép, igényes alkotásaikat, köszönjük áldozatos munkájukat, fáradozásukat, és nem utolsósorban, hogy itt voltak a REND-en, s munkájukkal, alkotásaikkal gazdagították a fesztivál programját. Isten gazdag áldását kérjük valamennyiük életére, szolgálataira!

Prekrit Judit

Őszintén szólva, eddig nem hittem benne igazán. Csak félig-meddig, ímmel-ámmal.

Nem gyakoroltam – nem tapasztaltam.

Rövid felröppenés után zuhanórepülésbe kezdtem. Mikor már végképp nem tudtam, hogyan tovább, döntöttem: ki kell próbálnom a tanult módszert. Hálaadás, dicsőítés, kérés. Komoly hozzáállással fogtam a „dologhoz”, ami korábban nem volt jellemző rám ima ügyben.

Hálát adtam mindenért, ami csak eszembe jutott. Az életemért, a családomért, Magyarországiért, ételért és italért, barátaimért, utazásaimért, az országokért, ahol járhattam, Bécsért, ahol élhettem, betegségemért, amiből gyógyulva rengeteget tanulhattam, Istenért, azért, hogy megszólított, a gyülekezetért, a lelkészekért, azért, hogy még soha nem éheztem stb. stb.

Ezután dicsőítettem az Urat, amiért ennyi mindennel megajándékozott. Hagytam, hogy spontán törjön elő belőlem az ének, a szöveg nélküli ujjongás.

Amikor lassan elcsendesedtem, be-

AZ IMA EREJE

felé fordultam, s figyeltem, hogy mi is legyen az a kérés, amivel Istenhez fordulhatok. Valami, ami méltó Hozzá is és hozzám is. Sok minden jutott az eszembe, ami jó volna, ha megoldódna. Elmondtam őket külön-külön is, de aztán úgy éreztem, legjobb, ha egybefoglalva, összesítve kérem Isten beavatkozását az életembe. Arra kértem, hogy „vegye kezébe” életemet és tegyen velem, amit jónak lát, mert én egyedül nem boldogulok.

A következő nap délelőttjén telefonált nagybátyám Belgiumból, s kérte a bankszámlaszámomat. Szeretne küldeni 50 Eurót születésnapomra. Nem egy óriási összeg, de pont ennyi hiányzott a fizetendő lakbérhez.

Utána összeszedtem minden bártorságomat, s felhívtam valakit, aki korábban munkát ígért, aztán eltűnt. Nem reménykedtem igazán, de gondoltam, nem adom fel. Kiderült, hogy beteg volt, most pedig vakációra megy, de mondta, keressem meg utána, nem felejtett el, számít rám.

Másfél éve várok munkára!

Ezen a napon derült ki az is, hogy elmehetek egy napra a gyülekezeti táborba...

Új ötletek, tervek fogalmazódtak meg.

A következő napon pedig, mikor meglátogattam nővéremet, elmondtam neki, hogy mégsem költözöm el. Ujjongani kezdett, és azt mondta: „Évike, el se fogod hinni: tegnap bent voltam Petinél a kórházban, s elpanaszoltam neki, hogy elköltözöl, mire ő azt mondta: „Miért nem imádkozol, Anyu, hogy ne tudjon elköltözni?” És én imádkoztam.”

Az pedig igazán különös volt, hogy így fogalmazott: „ne tudjon”, mert tényleg akadálya támadt az elköltözésemnek. Elcsodálkoztam, elcsodálkoztunk. Nagy az Isten hatalma!

S ha egy ember ennyit el tud érni imájával, mennyivel többet érhet el egy közösség, ha együtt imádkozik. Testvérek, imádkozunk Ébredésért a gyülekezetben! Higgyünk az ima erejében!

Imádkozzunk teljes odaadással, gyermeki bizalommal! Ébredésért.

Schrenk Éva

FELSŐTÁRKÁNYI BESZÁMOLÓ

2012. július 29-e... megérkezünk Felsőtárkányba, ahol elindultunk a szállásunk felé. Áh, megvan, ez lesz az: Bambara Hotel**! Nem, ez valószínűleg nem az, ahová befizettünk volna, így továbbálltunk. Hohó! Táltos Panzió! Na, ez már jobban rémlik, és kinézetre is jobban illik a képbe.**

A kíváncsiság, az új hely felfedezése hajtott minket, s azonnal nekiindultunk felkeresni szállásunkat. Nos, miután a kisebb-nagyobb pókokkal megegyeztünk, hogy márpedig a hétre mi béreltük ki a kis házat, s valószínűleg félreértés lehet, hogy ők is itt vannak, egészen könnyedén befértünk. A környezet csodálatos volt,

csupa erdő, csupa zöld, csupa kék, s mindezt a madarak csicsergése töltötte be különböző dallamokkal.

Lassacskán megérkeztek az autók, de a vonatosokra egy kicsit még várni kellett. Addig az ifjúsággal bementünk az eső elől az egyik terembe, ahol elkezdtük Istent dicsőíteni énekekkel. Valószínűleg ez nem mindenkinek tetszett, mert az áram hamarosan elment, s sötétben, illetve telefonokkal világítva folytattuk tovább az éneklést, egészen addig, míg nem szóltak, hogy indulhatnak az autók, mert megérkezett a várva-várt vonat!

A tábor többi napja is hasonlóan színesen telt. Reggelként egy kicsi, de annál lelkesebb csapattal, no meg persze kedves dallamokkal jártuk körbe a táborhelyet, hogy felébresztjük a drága testvéreket (akik közül a legtöbben már az ablakból kinézve várták az ébresztőt). Miután hasunkat

meztöltöttük, a délelőtt folyamán a lelkünket is megtölthettük Isten Igéjével, a Tőle kapott reménnyel. A beszélgetések során jó volt egymást meghallgatni, bátorítást adni, s kapni, és megtapasztalni, hogy Isten milyen csodálatosan munkálkodik mindannyiunk életében. Délutánonként pedig szebbnél szebb helyekre látogathattunk el, többek között Szilvásváradra is, ahol láttuk az egyetlen magyarországi református kerek templomot, a híres lipicai ménest, és persze kisvasúttal felrobogtunk a Szalajka-völgyön keresztül a Gloriett tisztásra is. Onnan pedig egy könnyed sétával már fenn is voltunk az

Ősember-barlangban. Szóval ilyen, és ehhez hasonló gyönyörű helyekre látogathattunk el, de a táborhelyen is izgalmas várak. Ugyanis esténként az esti áhítatok után a fiatalokat, s persze a fiatalodni vágyókat hangulatos teaház, tánc ház várta. Az éjjeli baglyokra pedig további jobbnál jobb, vicces, szórakoztató, ámbar többnyire néma, vagy legalább csöndesebb, de mindenképp a közösséget erősítő játékok vártak. Az utolsó nap lehetőség volt csapatokban összemérni az ügyességünket, különböző területeken való jártasságunkat. Az eredményhirdetésre pedig természetesen az elmaradhatatlan tábortűz-

nél került sor, ahol szebbnél szebb énekeket, verseket is hallgathattunk, miközben a hagymás helyett paprikás zsíros kenyereket majszoltuk.

Másnap pedig visszaadtuk fekvőhelyeinket a hét folyamára kilakoltott pókoknak, s lassacskán hazaindultunk.

Aki nem hiszi... járjon utána, de a legjobb, ha legközelebb személyesen is meggyőződik arról, hogy valóban ilyen jó hangulatban, csodálatos kirándulásokkal, hitmélyítő alkalmakkal, tartalmas beszélgetésekkel telik-e a mi nagy többgenerációs gyülekezeti táborunk.

Szabó Virág

GYÜLEKEZETI TÁBOROZÁS

Az utazás a tábor helyszínére igen emlékezetes volt a vonattal útnak indulók számára, hiszen több órás késéssel érkeztünk meg Felsőtárkányba. Érdekes módon nem volt bennünk félelem, pedig nagy vihar volt, villámlott, és a víz is bevert. Eszembe jutott, amikor Jézus lecsendesítette a tengert: mielőtt a tanítványok felébredtek, Ő nyugodtan aludt. Bár éjjel 2

órákor érkeztünk meg, az autósok kitartóan vártak bennünket, és a helyiek is szívélyesen fogadtak minket a táborban.

A szálláshely aranyos és kulturált volt. A szobatársaimmal már megszokott társaságnak mondhatjuk magunkat, élveztük az együtt töltött időt.

A hét témája a reménység volt, amely szerintem minden embert érintő kérdés. Lelkészeink igazán szívhez szóló délelőtti igetannmányozásokat és esti áhítatokat tartottak, és úgy láttam, a vendég lelkészek igehirdetései is megragadták az egész gyülekezetet. A délelőtti biblia-tannmányozásokat követő csoport-

beszélgetések is nagyon jók voltak. A mi csoportbeszélgetéseinket Nagy János és felesége vezette, de mindenki lelkesen készült ezekre, és örömmel osztottuk meg egymással gondolatainkat.

A meghirdetett programokon is Isten áldása volt. Jártunk többek között Egerben, Szilvásváradon, és a felsőtárkányi református templomot is megtekintettük. A hét üde színtöltte a tábortűz és a gyerekek szereplése volt, amely által még jobban érezhető volt a tábor hangulata.

Talán mindenki nevében mondhatom, hogy nagyon jól éreztük magunkat a többgenerációs táborban, és jövőre is szeretnénk elmenni, ha az Úr is úgy akarja.

G.-né

Tratterjesztés

A Széchenyi utcai gyülekezetünkben a két istentiszteleti alkalmat követően:

- Szentírást
- biblia témájú könyveket
- hitépítő kiadványokat
- traktátusokat

- igés kártyákat, könyvjelzőket, matricákat
- evangéliumi naptárakat
- kazettákat és CD-t

vásárolhat minden kedves érdeklődő.

ERDÉLYI KIRÁNDULÁS ÉS SZOLGÁLAT

Immár 3. éve került megrendezésre a „Kolozsvári Magyar Napok” világi szervezésű rendezvénysorozat – lásd: www.magyarnapok.ro – amely augusztus 20-val bezárólag egész hetes közéleti, kulturális, művészeti, néprajzi, irodalmi és egyházi vonatkozásokat is tartalmazott. A programok igényesek és valamennyi résztvevő számára díjmentesek voltak. A rendezvényre szívesen vártak, és várnak a jövőben is, anyaországi látogatókat is. A messziről érkezett vendégek számára kedvezményes egyházi szállások állnak rendelkezésre. /Az egyházi szálláslehetőségek igénybe vétele Erdély más területeire, illetve a Kárpát-Medence egészére nézve is ajánlott./

Augusztus 19-én estére az erdélyi testvérgyülekezetünkben – Gyulafehérvár – a helyi presbiterok fogadták a székesfehérvári gyülekezeti küldöttséget. A bőséges vacsorát és az éjszakai pihenést követően az augusztus 20-ai ünnepségre voltunk hivatalosak. Az Erdélyi Református Egyházkerület Nagyeneydi

Egyházmegyéje minden év augusztus 20-án egyházmegyei szórványtalálkozót tart egy olyan településen, ahol a magyarság, és ehhez kapcsolódóan a reformátusság is mélyszórványban él. Idén ez a helyszín a Gyulafehérvári Egyházközség szórványaként gondozott szászsebesi gyülekezet volt. Buszok és személyautók hozták az egyházmegye híveit az egykor ősi szász fészekbe, a kis református közösség gyönyörű, felújított templomába. A református templom történetét Gudor Botond vendégfogadó lelkipásztor ismertette. A Gyulafehérvártól 14 km-re fekvő Szászsebes először 1245-ben Mühlbach néven jelent meg a hivatalos iratokban. Módos szász telepések lakták, akik 1387 után Erdélyben elsőként építették meg városuk erődítményét. A város 19-20. szá-

zadi fellendülése Johann Schöpp polgármesteri idejéhez köthető. Szász Domokos püspöksége idején a reformátusok számának növekedése (1900-ban száz fő) indokolta a templom megépítését. 1904-ben szentelték fel, és Gudor András szolgálata idején (1997-1998) újították fel. A falon elhelyezett emléktáblán olvashatók a templom történetének adatai.

A magyar közösség élet a sepsiszéki székelyek középkori betelepedésével teljesedett ki. A városban ma is ferences rendház működik, amelynek középkori ablakait a turisták is megcsodálhatják. Az evangélikus templom szentélye Luxemburgi Zsigmond korabeli budai kőfaragó műhelyének nyomait viseli. Itt halt meg I. János királyunk (1540. júl. 17/21), akit végül Székesfehérváron temettek el. Fia, János

Zsigmond lett az önálló Erdélyi Fejedelemség első uralkodója. Szászsebes a középkori emlékek mellett ma a terek városa. A lelkész szerint a mai 26 fős gyülekezet nem tudja megtölteni a templomot, de időről időre, nagy ünnepek idején ez mégis megtörténik.

Az ünnepség fő igehirdetője – a 97. zsoltár alapján – Somogyi László volt: „Uralkodik az ÚR... igazság és jog trónjának támasza... az egek hirdetik igazságát, minden nép (meg)látja (majd) dicsőségét. Megszégyenülnek a bálványimádók... Fényözőn árad az igazra.” Eljön majd az igazságtétel napja, amikor Isten ítéletet tart, de a Krisztusban megigazultak örülhetnek és magasztalhatják szent nevét. Az igehirdetés a gyülekezetünk honlapjáról meghallgatható.

Az ünnepség a templomkert fái alatt árnyékában folytatódott. Közéleti vezetők fejtették ki, hogy a Fehér megyei magyarság megfoghatkozva bár, de létezik és élni akar.

A 2013. évi szórványnap tervezett helyszíne Szászveszős.

*Németh Kornél
presbiter*

„CSAK LÉGY EGY KISSÉ ÁLDOTT CSENDEN”

Nehéz csendben lenni! Nem tudok csendben lenni, mondta az egyik jó ismerősünk nem is olyan régen. Egy másik megerősítette ezt az állapotot mondván „meghalnék, ha nem szólna a rádió vagy a tv körülöttem, nem is figyelek arra, ami történik, csak szükségem van erre a kis alapzajra”. Belülről jövő igény ez, amit meglátásom szerint tudatosan generálnak, mi pedig nem tudunk ellenállni (EGYRE HANGOSABB REKLÁMOK).

Egy Vekerdy Tamás pszichológussal készült interjúban arról beszélgetek, hogy mostanában egyre jobban terjed és növekszik azoknak az általában fiatal autósoknak a száma, akik még kívülről is elviselhetetlen módon bömböltetik a zenelejátszójukat. A pszichológus megjegyzése rövid és elgondolkodtató volt.

El tudják képzelni, milyen nagy lehet a belső zaj, ha csak ilyen erejű külső zajjal tudják elnyomni. Egy olyan világban élünk, ahol mindenki mondja a magáét egyre hangosabban. Valami hasonlóan lehetett része az Úr Jézust körülvevő tanítvány-seregnek is. A folyamatos információ, állandó zsidongás, sok ember, zajló események. Nem egyszer azt olvassuk az igében, hogy az Úr félrevonult egy csendes helyre, máskor a tanítványokat hívta félre, hogy külön elmagyarázza nekik Isten országának titkait (pl. a magvető példázatában). A csendesség, az elcsendesedés elengedhetetlen kelléke az Úrral töltött áldott időnek.

Sokszor halljuk ezt a szót: „**csendes nap**” vagy „**csendes hét**”. Számomra ezek az alkalmak attól csen-

desek, hogy **én hallgatom, Ő pedig beszél. Jó gyönyörködni az Úr csodálatos tetteiben akár egy héten keresztül is.**

Az is nagyszerű, hogy a csendben lehet Vele igazán mélyen és őszintén kommunikálni. Megtapasztalni Dáviddal: „még számon sincs a szó és Te már jól ismered Uram”. Valom, hogy Istenünk tudna hangosan is szólni hozzánk, pl. mennydörgés hangján, oly módon, hogy a fülünk is beleszendülne, de nem ez jellemzi Őt. Sokkal inkább a csöndes kopogtatás szívünk ajtaján, nem dörömböl, hanem csendben kopogtat. Halk és szelíd hangon hív és kér. „Mert Ő úgy szól ma is, ahogy régen szólt, nem változik az Ő, és az lesz, aki volt”.

Incze Sándor

EGYETEMI GYÜLEKEZET

Fehérvári Dávid vagyok, 2012. július 1-től lettem kihelyezve egyházkerületünk részéről a gyülekezetbe kiségitő-segédlelkészként.

Kihelyezésem 2013. június 30-ig szól. Feladatul kaptam a város főiskoláján, egyetemem az egyetemi lelkészi szolgálat elindítását, megszervezését. A Jel 3,8 ad(ott) ehhez a szolgálathoz igei bátorítást és erőt. Ez az Ige így szól: „*Nyitott ajtót adtam eléd*”. Így kaptunk lehetőséget e szolgálat működtetésére a Kodolányi János Főiskolán, ahol először Dr. Szabó Péter rektor úr, majd a Szenátus is mellé állt ennek a feladatnak, és azóta is kapok segítséget a főiskola vezetőitől, munkatársaitól, tanáraitól és hallgatóitól.

Az Óbudai Egyetem Alba Regia Egyetemi Központjának főigazgatója, Dr. Györök György, majd a vezetőseg is örömmel fogadta az egyetemi

szolgálat elindítását. Itt lehetőségként adódik ökumenikus lelkészi szolgálat elindítása, ezt Tornyai Gáborral, az Öreghegyi Magyarok Nagyasszonya

plébánia plébánosával összefogva fogjuk végezni. A Nyugat-Magyarországi Egyetem Geoinformatika karán szintén szeretnénk, hogy elindulhasson ez a szolgálat.

Céлом egy egyetemi gyülekezet plántálása, református fiatalok elhívása és bekapcsolása e gyülekezetbe, közösségszervezés, istentiszteleti alkalmak megszervezése, lelkigondozói jelenlét és a misszió, vagyis fiatalok elérése a Jézus Krisztusról szóló evangéliummal. Ezt a munkát a Székesfehérvári Református Gyülekezet missziójának is tekintem, így kezdettől fogva törekedtem a gyülekezet bevonásába (imahátterként, fiataljaink részvételével, az információk megosztásával, saját fórumainkon való hirdetéssel: jelen vagyunk a gyülekezet weboldalán, sok segítséget kaptam a plakátok, szórólapok készítésében is).

37 éves vagyok, gyerekkoromat itt, Fehérváron töltöttem, de csak felnőttként ismertem meg Mennyei Atyámat és az én Uramat, Jézus Krisztust.

Hitre jutásom után az Óbudai Református Gyülekezetbe kerültem, ahol keresztkedtem és konfirmáltam, majd rövid idő után bekapcsolódtam a gyülekezet szolgálatába ifivezetőként, majd presbiterként. Itt ismertem meg feleségemet, akivel 9 éve élünk az Úrtól ajándékba kapott

boldog házasságban. Két gyermeket kaptunk ajándékba, Donát fiam 7 éves, elsős itt, a Talentum iskolában, Bogi lányom 3 éves, az Olajfa óvodánk kiscsoportosa. Feleségem, Réka jelenleg református iskolánk és óvodánk gazdasági vezetője.

Lelkipásztori szolgálatra való elhívásomat már mint gyakorló pedagógus kaptam, e szolgálatom előtt 10 évig tanítottam középiskolákban matematika-informatika szakos tanárként. Teológiai tanulmányaimat

Pápán végzem, 2013-ban szeretnék államvizsgázni, majd a diploma megszerzése után a lelkészképesítő vizsgára jelentkezni.

A gyülekezeti munkában szívügyem a tanítványozás, ezért indítottam el a TÉGY (Tanítványként Élni a Gyülekezetben) alkalmait felnőttként konfirmáltak részére, hogy segítséget nyújtsak számukra mind hitük megélésében, mind abban, hogy a gyülekezet aktív tagjaivá váljanak.

Fehérvári Dávid

EGY SZÉP FELVIDÉKI NAP

Egy szép kora őszi napon felvidéki kirándulásra indult a székesfehérvári református gyülekezet egy csoportja. Az úti cél a Komáromhoz közeli kis falu, Martos volt, miután a két gyülekezet jó ideje ápolja a testvéri kapcsolatot.

Útközben megálltunk a Duna túlsó partján, Révkomáromban, ahol Dr. Szénási Lilla martosi lelkipásztor házigazdánk rendezett számunkra városnézést. Lelkesen és szeretettel beszélt a város protestáns és történelmi gyökereiről, Selye János, Jókai Mór és mások vonzódásaitól. Meggyőződhetünk róla, hogy a magyar múltban és a jelenben is különösen fontos ennek a városnak a szerepe.

A városnézést egy ugyancsak emlékezetes látogatás követte, a híres erődbe, ahol ifjú egyetemista kalauzunk nagy ismeretanyaggal a birtokában vezetett bennünket végig a hatalmas területen. Furcsa memetőja ez a komplexum a letűnt koroknak, a keltáktól a reneszánszon át az 1968-as szovjet megszállásig. Időnként több százezer katona tartózkodott itt, és bizony mára igencsak a pusztulás jellemzi az itteni területet

és épületeket. 1993 és 2003 között a Szlovák Hadsereg használta az erődöt, és ezt követően vásárolta meg a város önkormányzata, hogy előbb-utóbb Révkomárom életének szerves része legyen. Ahogy láttuk, mindez még kicsit várat magára...

Innen vezetett utunk Martosra, ebbe a festői környezetben elterülő faluba. Református temploma mai formáját 1899-ben nyerte el – neoklasszicista stílusban. Isten háza a falu központjában áll, ahol a Nyitra egykori medre ma tóvá szélesedett. Mellette áll a lelkészlak és a reformátusok által működtetett alapiskola is. És árad a falakból régmúlt századok szellemének levegője, a kálvinista ősök hagyománytisztelete. Érezni, hogy a kisebbségi lét sem tudta megtörni a hitet, a Jézust követő

hívek erejét. Jelenleg tizenkét esztendeje szolgál a gyülekezetben Dr. Szénási Szilárd és felesége, Dr. Szénási Lilla.

A templomból aztán a közeli, abai szőlőhegyre vezetett utunk. Ott egy fergeteges szüreti felvonulás várt ránk. A népviseletbe öltözött fiúk és lányok, a zene- és énekszó felejthetetlen élményt jelentettek a székesfehérváriaknak. A pincesoron számos helyen megálltunk, és részesei lehettünk ételből-italból. És ami ennél is fontosabb: a szeretet sok-sok megnyilvánulásából. Mert mindenki nyitott lélekkel és meleg emberi szóval fogadott bennünket, és így élvezhettük a természet csodálatos ajándékait.

Este pedig a falu művelődési házában a környék művészeti csoportjai adtak színvonalas, helyenként teljesen professzionális műsort. A népzene és néptánc igazi kincseivel ajándékozták meg a közönséget, melynek soraiban ott ültünk mi, székesfehérváriak is.

Így lett teljessé ez a szeptemberi szombat. A profán és a szakrális elemek példás és léleképítő, nagyszerű alkalmak. Ilyen „szellemi erődökre” van igazán szükségünk!

Bakonyi István

EGYHÁZZENEI HANGVERSENY A BUDAI ÚTON

A nyári szünetet követően október 7-én újraindult a Budai Úti Zenés Esték hangversenysorozata. A vasárnap délután 17 órai kezdettel megrendezett koncerten fellépett a székesfehérvári Primavera Vegyes Kar, Szabó Adrienn karnagy vezényletével, valamint Koós Anita orgonaművész, a veszprémi Csermák Antal Zeneiskola tanára, a kádártai és a gyulafirátóti református gyülekezet kántora, aki fiatal kora ellenére máris igen aktív munkása a kántorképzésnek a Dunántúli Református Egyházkerületben.

A szépszájú közönséget Berze János lelkipásztor köszöntötte, s külön üdvözölte a padosorokban feleségével helyet foglaló Daróci Bárdos Tamás zeneszerzőt, akinek az idei esztendőben alapítása 40. évfordulóját ünneplő Primavera Kórus részére írt új művét ez alkalommal mutatta be az énekkar. Rövid ígéhirdetése középontjába az Istent zenével magasztalók szolgálatát, e szolgálat örömét állította a lelkipásztor, majd átadta a szót ifj. Szabó Balázs zenetörténész-zenetanárnak, a Budai úti Református Templom kántorának, aki ismertette a felhangzó zeneműveket.

A rövid, de rendkívül tartalmas műsor első felében orgonaművek hangzottak el Koós Anita előadásában: nyitószámként J. S. Bach nagyszabású *c-moll fantázia és fugáját* (BWV 537), majd a jelenkori református egyházzene legkiemelkedőbb zeneszerző-egyénisége, a Würzburgban élő orgonaművész és zeneszerző, Gárdonyi Zsolt öt rövid, genfi zsoltárokat és evangélikus korálokat feldolgozó orgonakompozícióját hallhattuk. A hangversenyt két orgonakíséretes Gárdonyi Zsolt-kórusmű folytatta a Primavera

Vegyes Kar és Koós Anita együttműködésével, Szabó Adrienn vezényletével: elsőként a Református Énekeskönyvünk 225. dicséretének (Nagy hálát adjuk az Atyaistennek) dallamán alapuló *Hálaadó ének* csendült fel, majd a 2000-ben komponált *Dévai Bíró Mátyás intelme*, melyben a „magyar Luther”-nek is nevezett prédikátor hitvalló énekének négy strófáját dolgozta fel a zeneszerző.

A hangverseny záró számaként került sor Daróci Bárdos Tamás *Fehérvári zsoltárának* nagy érdeklődéssel várt ősbemutatójára. A zeneszerző és a Primavera Vegyes Kar kapcsolata nem új keletű: Daróci Bárdos Tamás az 1990-es években nagyszabású egyházzenei trilógiát komponált az énekkar számára (*Fehérvári Te Deum – 1995 / Missa Gratiae – 1996 / Magyar Requiem – 1997*), mindhárom kompozíció premierjére a székesfehérvári Bazilikában került sor, a koncerteket a Magyar Televízió is felvette. A műveket 2003-ban *Fehérvári Trilógia* címmel CD-n rögzítette a kórus: a város közgyűlése pedig *tiszteletbeli polgár* címmel tüntette ki értük a zeneszerzőt.

Az együttműködés új gyümölcse Daróci Szegedi Lajos szövegére írott új, vegyes karra és orgonára szánt darabja. Az 1540-es években működött Székesfehérváron a Szerémi György, János király udvari káplánja

által „lutheránus prófétaként” említett Szegedi Lajos, aki 1525-ben még katolikusként iratkozott be a krakkói egyetemre. 1541 körül már városunkban tartózkodott: történeti forrás szól arról, hogy 1542 pünkösdjén magyarul énekelte a misét. Szegedi később Kálvin követője lett, majd unitáriusként fejezte be életét: az utolsó róla szóló adat szerint szásvárosi lelkész volt. 1547-ben a török alatt sínylő Fehérváron készítette el az 51. zsoltár parafrázisát, melyben „*Dauid, minec utánna vétkezett volna, az Istentől bűnenec boczanattyat kéri*”.

A fordítás sikerességét, kedveltségét mutatja, hogy a 16. század több jelentős énekeskönyvében is helyet kapott. Irodalomtörténetünk jeles alkotásként tarja számon: *Horváth János* szerint „egyike ez a szebb bűnbánati énekeknek”. Más kutató *Szegedi és Balassi Bálint* verselésének hasonlóságára hívta fel a figyelmet. Daróci Bárdos Tamás híven követte a patinás szöveget, mindössze egykét helyen eszközölt kisebb – gyakorlatilag észrevehetetlen, a közel 500 éves stílust nem sértő – változtatásokat, az archaikus szöveg mai fülnek érthetőbbé tétele, a zenével való jobb összhang érdekében.

A közönség nagy érdeklődéssel hallgatta a Katolikus Rádió és a Fehérvár TV által is rögzített ősbemutatót, s az utolsó akkordok elhangzása után vastapssal köszöntötte a zeneszerzőt és az előadókat.

A Budai Úti zenés Esték következő hangversenye november 11-én lesz, amikor is a tervek szerint négy énekkar közreműködésével ökumenikus kórushangversenyre kerül majd sor.

ifj. Szabó Balázs
zenetörténész-zenetanár

Budai úti hírek

„Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban.”
(Zsoltárok 46, 2)

Az altemplomi urnatemető téli időszámítás szerinti nyitva tartása:

Szerda 15:00–17:00; Péntek 15:00–17:00; Vasárnap 9:00–12:00

Mindenszentek – halottak napi nyitva tartás:

Október 31. (szerda) 15:00–17:00

November 1. (csütörtök) 9:00–17:00;

November 1. (csütörtök) 17:00 **Emlékezők istentisztelete**

November 2. (péntek) 15:00–17:00

Rendszeres alkalmaink (téli időszámítás):

Szerda 15:00–17:00 **Lelkeszi hivatali órák**

Szerda 17:00 – **Bibliaóra:** a Hegyi Beszéd mai üzeneteiről

Vasárnap 10:00 – **Istentisztelet** (párhuzamosan baba-mama szobát és gyermek istentiszteleteket tartunk két csoportban, ovisoknak és iskolásoknak!)

A Budai úti templom eseménynaptára

Dátum	Esemény	Időpont	Helyszín
2012. 11. 01.	Ökumenikus Istentisztelet (Mindenszentek)	Szerda 15 óra	Kisfaludi temető
2012. 11. 01.	Vigasztalás Evangéliuma (városi megemlékezés)	Szerda 16 óra	Béla úti köztemető
2012. 11. 01.	Emlékezők Istentisztelete	Szerda 17 óra	urnatemető
2012. 11. 02-04.	Ifjúsági Héttvége: csendesnapok és kirándulás	Péntek– vasárnap	Balatonfüred, Siloám üdülő
2012. 11. 11.	Budai Úti Zenés Esték: Ökumenikus Kórustalálkozó – Csomasz Tóth Kálmán Kórus, Csákvári Evangélikus Kórus, Vox Mirabilis Kórus, Városi Ökumenikus Kamarakórus (Szeretevendégségre felajánlásokat várunk!)	Vasárnap 16 óra	templom
2012. 11. 18.	Családi Istentisztelet: a Talentum Ref. Ált. Isk. 8. osztályosainak szolgálatával	Vasárnap 10 óra	templom
2012. 11. 24.	Adventi Kézműves Készülődés: családi adventi koszorú és más ünnepi díszek készítése	Szombat 9:30 óra	templom
2012. 11. 24.	Budai Úti Zenés Esték: Positive Idea Koncert, Demény András és zenekarának fellépése fiataloknak	Szombat 17 óra	templom
2012. 12. 02.	Istentisztelet: advent 1. vasárnapja	Vasárnap 10 óra	templom
2012. 12. 02.	Szórvány-istentisztelet Börgöndön: advent 1. vasárnapja	Vasárnap 14 óra	kápolna, vagy háznál
2012. 12. 08.	Egyházmegyei Női Konferencia	Szombat 14 óra	templom
2012. 12. 09.	Istentisztelet: advent 2. vasárnapja	Vasárnap 10 óra	templom
2012. 12. 09.	Idősek karácsonya	Vasárnap 14:30 óra	templom

Dátum	Esemény	Időpont	Helyszín
2012. 12. 16.	Istentisztelet: advent 3. vasárnapja	Vasárnap 10 óra	templom
2012. 12. 16.	Gyermekek Karácsonya	Vasárnap 15 óra	templom
2012. 12. 19.	Budai Úti Zenés Esték: a Canticum Novum Női Kar és Comenius Ált. Iskola kórusának adventi koncertje Lovrek Károly karnagy vezetésével	Szerda 19 óra	templom
2012. 12. 20.	Budai Úti Zenés Esték: a Csitári Művészeti Műhely adventi koncertje	Csütörtök 17 óra	templom
2012. 12. 23.	Istentisztelet: advent 4. vasárnapja	Vasárnap 10 óra	templom
2012. 12. 24.	Szentesti Istentisztelet	Hétfő 15 óra	templom
2012. 12. 24.	Szentesti Gyertyafényes-zenés istentisztelet	Hétfő 22 óra	templom
2012. 12. 25.	Karácsony I. úrvacsora	Kedd 10 óra	templom
2012. 12. 25.	Szórvány-istentisztelet Börgöndön: úrvacsora	Kedd 14 óra	kápolna
2012. 12. 26.	Karácsony II. úrvacsora	Szerda 10 óra	templom

„...BENNED BÍZOM, ISTENEM, NE SZÉGYENÜLJEK MEG...” /Zsolt. 25,2/a)

Sokszor esünk abba a hibába, hogy magunknak tulajdonítjuk a dicsőséget, a megszerzett jó eredményeket, a jó szervezést vagy bármit, ami a kezünk munkája által valósul meg.

De mi történik akkor, ha kudarcot vallunk...?

Csodálatos nyári szolgálato kért adhatok hálát Istennek, amelyek közé tartozik az az angol tábor, melyet már harmadjára szerveztünk meg gyülekezetünkben.

Bár azt írhatnám, hogy minden gördülékenyen ment és tapasztalatainkból merítve ismét egy csodálatos hetet biztosítottunk a gyerekeknek, sajnos azonban ez csak részben igaz.

Teljesen más környezetben voltunk, és a régi szolgálók mellé újak is érkeztek, akikkel eleinte nem sikerült igazán jól összecsiszolódnunk.

Idén is nagyon sokan; összesen 61 gyermek jelezte, hogy részt szeretne venni a táborban.

Hétfő reggel fél 8-kor már hosszú, tömött sorokban vártak arra, hogy betekintést nyerjenek az angol szavak világába és közelebbről megismerjék Isten harcosait, azaz a Biblia hőseit, az egész hét főszereplőit. (Gedeon, Saul, Dávid, Jézus és Pál)

Első napunk után rá kellett döbbenünk, hogy annak a személynek nem kértük ki a véleményét, akinek a szava létfontosságú lett volna, akiről az egész szólt. Nem Istenre tekintettünk, hanem inkább egymásra, és bár imádságban kértük az Ő vezetését, de tetteinkben ez nem mutatkozott meg. A nap végi értékelésen Isten felnyitotta a szemünket és rá

kellett döbbenünk arra, amit a zsoltáros is megírt: „Szemem állandóan az Úrra néz, mert Ő szabadítja ki lábamat a csapdából” (Zsolt.25,15).

A hét hátralevő napjai fokozatosan jobbak lettek; az angol segítők kitűnően végezték a dolgukat, mi is megtaláltuk a harmóniát azáltal, hogy tudtuk, kinek mi a feladata.

Azokat a talentumainkat használhattuk fel, melyeket Istentől kaptunk, így nagyon hatékonyan működöttünk együtt, és ez által a gyerekeknek valóban nagyszerű hetük volt.

Isten kiszabadította a lábunkat a csapdából és vidáman fociztunk, énekelünk, kézműveskedtünk, ezzel is hálát adva és dicsőítve az Ő nevét.

Megtöretni és megalázkodni nagyon nehéz. Nem bírjuk elviselni a kudarcokat és belátni hibáinkat, de ha ez megtörténik, és Isten segítségét kérjük, akkor az Ő erejét megérezni felbecsülhetetlen!

Illés Anna

LÉPJÜNK ELŐSZÖR AZ ÚR ELÉ! (Olvasandó: 1. Sámuel 14,24-52)

Saul uralkodásának első időszakát sorozatos győzelmek jellemezték. Isten segítségével „ahol csak megfordult, mindenütt győzelmet aratott.” (47. v.) Mégis, egy hajszál híján saját fiának gyilkosává lett!

Jonatán nem tudott a csata napjára elrendelt és esküvel megerősített étkezési tilalomról, így ő bátran evett egy kis mézet, amikor ráakadt. Saul viszont kötötte az esküje, amit nyilvánvalóan Isten színe előtt, órá hivatkozva mondott ki az egész nép előtt. Miért került ilyen kínos helyzetbe: vagy esküszegő, vagy gyerek-

gyilkos lesz?

Azért mert nem lépett először Isten elé! Úgy tett fogadalmat, hogy nem kérdezte meg: kedves ez előtted, Uram? Te is úgy gondold, hogy az étkezés nélkül véghez vitt győzelem még hatalmasabb lesz?

Ha Istent őszintén kérdezzük, Ő őszintén fog válaszolni is! Elmondja, ha csak a magunk dicsőségét keressük egy-egy megoldás révén, mint itt is: Saul magát kívánta „fényezni” a kiéheztetett sereg győzelme által. „Átkozott az az ember, aki enni merészel estig, amíg bosszút nem állok

ellenségeimen!” (24. v.)

Ha Urunk színe elé lépünk, életbe lépnek ígéretei: „Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitják.” (Máté 7,8) Napi bibliaolvasás, hívő testvér véleményének kikérése, a körülmények alakulásának figyelése által ma is megérthető, „meghallható” az ő vezetése. Boldog az az ember, aki döntései előtt hittel órea támaszkodik! „Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága.” (Zsoltár 119,105)

Somogyi László

ÉLŐ ÉS HATÓ IFJÚSÁGI ISTENTISZTELET

Nagyon örvendtünk annak, hogy ifjúsági istentiszteletre került sor a **Maroshegyi Református Imaházban**. Varga Tünde tartotta az igei alkalmat, a Zsidókhöz írt levél negyedik fejezetének tizenkettedik verse alapján: „Mert Isten igéje élő és ható...”. Az igehirdetésben elhangzott, hogy Isten szava életre hívó szó, amely mindig célba ér. El akarja érni népét, folyamatosan kapcsolatban akar lenni velünk. Kommunikálni akar velünk, és számunkra óriási megtiszteltetés, hogy Isten beszélgetőpartnernek tart ben-

nünket, megosztja velünk terveit és mi is megoszthatjuk vele gondolatainkat. Isten a Biblián, Igéjén, Jézus Krisztuson keresztül szól ma is hozzánk. Amikor pedig elér bennünket, áthatja az egész életünket.

Az igehirdetés után az **Aktívifi** és a **Biztos Szikla klub** fiataljainak szolgálata következett. Gyönyörű lelki énekekkel örvendeztetek meg bennünket, amelyek egy igéből, versből, gondolatokból álló részt fogtak közre.

Szolgálatuk által közelebb kerülünk az Úr Istenhez, és élettel te-

lítettünk meg a Szentlélek által. Szolgálatukat követve úrvacsoraosztásra került sor, majd az istentisztelet végén jobban megismerkedhettek a gyülekezet rész tagjai a fiatal szolgálókkal. Örültünk, hogy a két nagyobb gyülekezet után Maroshegyen is részünk lehetett az ifjúsági istentiszteletben. Már alig várjuk a következő alkalmat!

Ujvári Sándor Csaba

Bűneim hordozója

Rám vigyázva van eleitől fogva. Minden tejfogam feljegyeztetett. S amikor más útra tértem lopva, volt, ki kezemet szorosán fogta és el nem engedett.

Ezerszer meghalhattam volna. És már sokan eltemettetek. De mégse hullottam a porba, mert Jézus bűneim hordozta és megkegyelmezett.

Schrenk Éva

HITVALLÓ ÉNEKEK HITELES TOLMÁCSOLÁSBAN ÉS A MAROSHEGYI ÉLET

Csodálatos délutánt tölthettek el a Maroshegyi Református Imaházban azok, akik 2012. június 9-én eljöttek a Zenés, énekes délutánra. Az alkalmat egy rövid áhítattal nyitottuk meg, majd Veresné Petrőcz Mária énekművész, karnagy hitvalló énekekkel és zsoltárokkal örvendeztetett meg bennünket. Az alkalom végén a köszöntések között Banyai László nyugdíjas lelkipásztor testvérünk külön köszönetet mondott a művésznő csodálatos zenés, énekes bizonyágtételéért. Hálával és örömmel a szívünkben indultunk otthonaink felé. Köszönjük Istennek, hogy részei lehettünk mai csodái egyikének!

Mi vagyunk a legkisebb gyülekezet rész, de próbálunk annál nagyobb aktivitást végezni. Ebben az évben több olyan alkalmat szerveztünk (pl. zenés evangélizáció, teológus kiszállás, vendég igehirdetők,

ESZTER-nap), amely megmozgatta a maroshegyi gyülekezet rész tagjait. Az istentiszteletekkel párhuzamosan elindítottuk a gyermek-istentiszteleteket is, köszönet ezért a szolgálóknak (Szanyó Gáborné, Nagy Miklósné, Rezsnyákné Kató Tünde,

Ellenbruckné Kiss Aranka). A házi bibliaórákat megbeszélés alapján mindig egy-egy családnál tartjuk, ahol az Ige körül gyűlünk össze, majd beszélgetés keretén belül közösen elmélkedünk annak monda-

nivalóján.

Minden hónap második vasárnapján az istentiszteletek végén egy kis sütemény mellett közös teázásra hívjuk a testvéreket. Mindeközben elkezdtük a gyülekezet rész tagjainak látogatását, és reménység szerint

minden egyes maroshegyi reformátushoz el tudunk majd jutni. Októberben elindítottuk a hétközi bibliaórákat imaközösséggel, amely kéthetente szerdánként 17 órakor kezdődik, a téli időszakban pedig 16 órára tevődik majd át. Tervezünk még több zenés alkalmat, novemberben meghívjuk a Klucsik kvartettet, decemberben pedig a Life Gospel kórus ad adventi koncertet. Az

év végén pedig a maroshegyi gyülekezet rész szilveszterét szeretnénk megvalósítani az imaházban. Mindenkit nagy szeretettel hívunk és várunk alkalmainkra!

Ujvári Sándor Csaba

MIÉRT? CÍMMEL DIAKÓNIAI NAP KOMÁROMBAN

A Székesfehérvári Egyházközség diakóniai munkaközössége meghívást kapott Komáromba, ami 2012. 09. 29-én került megszervezésre a Komáromi Egyházmegyében. Somogyiné Gyüre Máriaival, a gyülekezet diakónusával és a munkaközösség két tagjával ellátogattunk a történelmileg jelentős Komáromba, ahol testvéri szeretettel fogadtak bennünket a Komáromi Egyházközség tagjai. A diakóniai napra meghívást kapott a Pesthidegkúti Református Egyházközség diakóniai közössége, a Dunaalmási és a Kömlődi Fogyatékosokat Ápoló Szeretetotthon lakói és ápolói.

Az áhítat alkalmán Márkus Dániel, a Kömlődi Szeretetotthon lelkipásztora szolgált közöttünk, aki a *Miért?* kérdőszót vizsgálta meg több szempontból. Magyar anyanyelvünk szépségét és gazdagságát mutatja, hogy ebben az egy szóban mennyi más értelmes szót találunk. Interaktív módon megpróbáltunk közösen szavakat alkotni a *miért* szó betűiből. A lelkipásztor kiemelte az *ér* szócskát, melyet sok szavunkban fellelhetünk.

Ilyen kifejezéseink az *értelem*, az *érzelem*, az *érintés*, amelyek meghatározzák életünket, a kérdés az, hogy megértem-e, érzem-e, megérintem-e a családtagjaimat, a környezetemben élőket, a felebarátaimat. Isten megérint bennünket, szolgálatra hív el, eszközök lehetünk a kezében, kérdés az, hogy ezt meglátjuk-e az életünkben.

Az áhítat után Máté László, a Komáromi Egyházmegye esperese

köszöntötte a meghívottakat, a vendégeket és a gyülekezet tagjait. Az esperes úr felkérte a Pesthidegkúti Egyházközség tagjait, tartsák meg előadásukat a gyülekezeti szeretetszolgálatukról.

A pesthidegkúti küldöttség tagjai tanúbizonyosságot tettek hitükről, beszámoltak a gyülekezeti szeretetszolgálatról, ami legfőképpen az idősgondozás területét érinti. A Dunaalmási Szeretetotthon lakói és ápolói

énekekkel, versekkel szolgáltak közöttünk, mindannyiunk nagy örömeire. Elszorult torokkal hallgattuk végig testvéreink szolgálatát, akik sugárzó arccal, tekintettel dicsőítették Menyeyi Atyánkat.

A Székesfehérvári Egyházközség diakóniai beszámolóját Somogyiné Mara prezentálta, átfogva a diakóniai közösség múltját, jelenét, és jövőképét. A diakónia sokszínűsége, a másik emberhez való odafordulás, a segítő kezek munkája rajzolódott ki előttünk a gyülekezetben lévő szeretetszolgálatról. Mara tanúbizonyságot tett hitéről, az Isten kegyelméről, aki alkalmassá tesz bennünket a szolgálatra. Mint ahogy a diakóniai munkaközösség vezérigéje mondja:

„... ti Krisztusnak... szerelmes levele vagytok... az élő Isten lelkével írva...” (2 Kor 3,3)

A beszámoló után a Kömlödi Szeretetotthon lakói és gondozói egy bibliai történettel készültek. Ábrahám elhívásáról és hitpróbájáról láthattunk egy jelenetet. Ábrahám en-

gedelmeskedett az Úrnak, szövetség-re léptek egymással, és ez az elhívás nekünk is szól ma. A kérdés az, mi meghalljuk-e Isten hívó szavát, engedelmeskedünk-e akarátának.

Az otthon lakói átéléssel adták át nekünk szolgálatukat, megindítva ezzel szívünket. A diakóniai nap Máté László esperes úr köszönő szavaival zárult, hívogatva a jelenlévőket a szeretetvendégségre.

Az ebédünket az udvaron, hűvös fák árnyékában fogyasztottuk el, egy közös agapé keretében. Így alkalom nyílt a közvetlen beszélgetésre, ismerkedésre, régen látott ismerősök üdvözlésére.

A finomságokat a nőszövettség tagjai és a

gyülekezeti testvérek készítették számunkra, nagy szeretettel.

A *Miért?* kérdést tegyük fel magunknak mindennap, és próbáljuk meg megtalálni a választ a saját életünkben.

Összegezve a napot, a *Miért?* kérdésre az én válaszom: mindent HÁLAADÁSBÓL.

*Takács Gizella
(diakóniai végzős hallgató)*

HORTHY MIKLÓS EGY SZOKÁSA

Még a „REND”-en az egyik beszélgetés során hallottam egy történetet, amit a nyári események indokolják, hogy megosszam a testvérekkel.

Annál is inkább, hogy árnyaltabb képünk legyen a múlt századunk egyik meghatározó személyiségéről.

Kormányzóként megöregedve is református maradt. A falujában, ahol ő volt a földesúr, amikor otthon volt, mindig elment a vasárnapi istentiszteletre, de gyakran nem vitt magával énekeskönyvet. Ilyenkor az volt a szokása, hogy az eladó sorban lévő lányok valamelyikétől elkérte a „zsoltárját”. Az alkalom végén visszaadta, úgy, hogy egy „stafírungra való” pénzt hajtogatott bele. A szülőföldjén sokan emlegetik erről...

Nekem most, amikor „társadalmilag hasznos figyelemztetésnek” ítélték első fokon a szobra vörös festéssel való leöntését, ez is eszembe jut. Igaz, az ő tevékenysége, döntései vitatottak, de szabad a jókat átvennünk, ezt a szokást nekünk is gyakorolni.

No, nem azt, hogy énekeskönyv nélkül megyek a templomba, hanem hogy szolidan, de hathatósan adakozok...

Siró Imre

Biztatás

Öröm és bánat együtt csoszog,
hol egyik, hol másik kopog.
Nem törődnek téllal, nyárral,
karolgatva pörögnek a vággyal.

Öröm, nézz fel a szívemből,
csak fagyos arcok lesnek kívülről.
Kedvem szegni akarják,
azért is nyisd ki lelkem barlangját.

A szeretet, mely bennem él,
életöröm majd segítve kél,
remélem én, hogy széttörök
álarok jeges hídjait.

Kérdezem, mi történt veled, virrasztó ember,
befedte a bánat szívedet, mint tenger?
Az öröm nem csak nevetés,
meleg sugár, mely veled él.

Figyeld! A rád hulló szeretet
virágot hoz és meleget.
Értsd, fel kell állnod,
utad pettyezik bársony álmok.

Gyere, nyújtom szívem s kezem,
kinyitok egy ajtót, ott él a béke, érzem.
Ez a szeretet bálja,
hol velünk táncol, nevet,
lángol, remeg
édes-keserű
életem.

Ujvári Sándor Csaba

A NYUGDÍJAS KLUB KIRÁNDULÁSA CSŐSZPUSZTA ALBA REGIA BARLANGKUTATÓ HÁZ

Imádkoztunk, megbeszéltük, megterveztük és...

2012. szeptember 11-én, kedden 8 óra 45 perckor találkoztunk a Kálvin téren.

Az áldott nap aranyló sugarait langymelegen szórta ránk. A kéklő égen néhány kósza báránnyelűvel játszadozott az enyhe szellő.

Meghallgattuk Bölcsföldi László (nyugdíjas lelkész) imáját, majd énekeltek, s indultunk Várpalota felé.

Tés, tovább Bakonyán, itt egy éles kanyarral letértünk a műútról a Római fürdő felé. A parkolóban hátrahagyva az autókat gyalogosan ereszkedtünk le a Gaja-patak medréig, ahol esetenként öles fákat sodor magával a víz, most még tócsákat is csak ritkán láttunk. Gyönyörű volt a kora őszi Bakony, ahogy a fejünk felett összeborultak az orjás bükkfák lombkoronái, szálegyenes, világoszürke, magas törzsekkel.

Ilyen szépséget csak az Úr tudott teremteni!

Ámultunk a víz erejével kivájt kőmedrek, a keskeny, meredek sziklafallal határolt szurdokvölgy látványán. Hallgattuk az erdő hangjait, a susogó lombok, az őszre megfogyatkozó madarak énekét-cserregését, néha az avarban megmozdult valami parányi állatka vagy rovar.

Sajnos a „zuhatagig” csak a társaság fele jött be, az utolsó 120-130 m-t nem vállalva lepihentek a padokon.

Az idő előrehaladta miatt folytatnunk kellett az utunkat.

A Tési-fennsík erősen széljárta terület, ezért régen kihasználták a szél erejét víz hiányában. A megtekintett Helt-féle szélmalom több mint 100 éves; felülvezérelt, szép, kézzel faragott fa fogaskerekek, fa fogas ívek, valamint egy függőleges fa oszlop közvetíti a szélirányba beforgatható

szélkerekek mozgását az őrlőkövek felé.

Megismerkedhettünk egy régi kovácsműhely berendezésével, valamint néhány paraszti használati eszközzel.

Megérkeztünk a barlangkutató házhoz. A bogrács alá tüzet kellett gyújtani, jó parázsra volt szükség, nemsokára már fortyogott és illatozott a jóféle sertéspörkölt. A hosszú asztalokat előkészítettük az ebédhez, de ebéd előtt még megismerkedtünk a kutatóházzal.

A kutatócsoport 51 éve alakult meg, most 50 éve kutatják a fennsíkot, munkájuk eredménye látható a kiállító terem közepén álló terepasztalon, végignéztük a délelőtti kirándulásunk útvonalát is. A csoport munkája eredményei közt tudhatja az ország 3. legmélyebb barlangját: több mint 3,5 km hosszú és 200,5 m mély. Ismerkedtünk barlangtérképekkel, ásványokkal, kövekkel, régészeti leletanyagokkal, eszközökkel, műszerfejlesztésükkel.

Eközben elkészült az ebéd, az Úrtól

kérve áldást étkünkre elfogyasztottuk azt, majd hálát adván megköszöntük, hogy ételhez jutottunk.

Bölcsföldi László (Laci bácsi) Istent dicsőítő énekek után áhítattal szolgált – az erő nem tőlünk van, azt kapjuk, csak hittel kérni kell – s ez így van. Áldott és gyönyörű volt Laci bácsi magyarázata és példázata. Ezúton is hálásan köszönjük Néki.

Folytatásként énekeltek a lefűzött énekes füzetből, nagyon jó hangulatban, boldogságban telt a délután a testvérekkel. Az idő múlását észre sem vettük, csak énekeltek, talán az erdei madarak és vadak is minket figyeltek az erdő szélén.

Nagyon jó volt ebben a testvéri közösségben együtt lenni az Úr vendégeként, velünk volt, megóvott mindentől (egy kisebb balesetet leszámítva, de ebben is Ő vigyázott, mert a helyszín miatt komolyabb is lehetett volna).

Aprócska magból a virág...

Isten óvó keze által a remény legapróbb magocskája is szárba szökken.

Sívó Zsuzsanna

MIBŐL ÉL AZ EGYHÁZ?

Kedves Testvéreink! Gyülekezetünk anyagi helyzete, a fenntartói járulékok csökkenése idén is indokoltta tette, hogy írjunk e témáról.

Miből él az Egyház? Ma is igaz és örökké az marad: Isten Igéjéből és Szentlelke erejéből! *„A hit tehát hallásból van, a hallás pedig a Krisztus beszéde által.”* (Róma 10,17) S az apostollal együtt valljuk, hogy *„más alapot senki sem vethet a meglévő kivül, amely a Jézus Krisztus.”* (1. Korinthus 3,11)

De miből él az Egyház anyagilag? – Mivel évtizedek óta a gyülekezetek működésére az államtól semmit sem kapunk – **a hívek adományaiból!**

Ezek négyféle címen érkeznek, illetve könyvelődnek a gyülekezet pénztárában: Egyházfenntartói járulékok, perselypénzek, általános céladományok (Isten dicsőségére szánt adomány), illetve konkrét céladományok. Az első háromnak kell, kellene fedeznie a gyülekezet működési költségeit, de legalább az egyházi alkalmazottak béreit. Főállású munkatársaink: a lelkipásztorok (kivéve az egyetemi lelkészt, akinek a státuszát a Dunántúli Egyházkerület tartja fenn), a részmunkaidős diakónus és az adminisztrátor. (De pl. a főgondnok, a gondnokok, illetve a presbiterek semmit sem kapnak a szolgálataikért.)

Tekintsük át, hogy milyen működési költségei vannak egyházközségünknek, amit a hívek fent említett adományaiból kell kifizetnünk.

Két templom, egy imaház, négy lelkészlakás, egy gyülekezeti központ közüzemi díjai (víz és csatornadíj, gáz, villany), ezek kisebb javítási költségei, telefon, internet (honlap) és posta költségek, iroda- és takarítószerek, biztosítási díjak, az országos közalap (a Zsinat és a közegyház működtetésének költsége), alkalmazottak bére és azok közterhei. Az

alkalmazottak bérét a Presbitérium határozza meg, ami úgy kerül meghatározásra, hogy pl. a lelkészek javadalma, – ami készpénzből, szolgálati lakásból, annak rezsijéből és a stóladíjakból (esküvői és temetési tiszteletdíjak) tevődik össze –, lehetőleg megegyezzen a velük egykorú pedagógusok közalkalmazotti bértábla szerinti bruttó fizetésével.

Urunk gondviselő szeretetének hála, gyülekezetünkben ez a rendszer működőképesnek bizonyult! Közben immár elkészült a Széchenyi úti templom teljes felújítása is. Erre ugyan újabb un. „nagykölcönt” kellett felvennünk, de Mennyei Atyánk kegyelmes segítségével bízva reméljük, hogy gyülekezetünk céladományként összeadja (összeadjuk) a következő négy évben az évi 3,3 millió forint hátralékot. (Legközelebb 2012. december 31-ig kell 1,65 millió forintot átutalnunk.) Valóban egyedül Isten tudja ezt megvalósítani általunk, egyszerű hívő gyermekei által, – viszont nagy örömmel magasztaljuk érte Szent Nevét!

Az utóbbi három évben azonban azzal kellett szembesülnünk, hogy a működési költségek fedezésére nincs elég bevételünk. Azt tapasztaljuk, hogy egy-egy konkrét céladakozás áldott összefogást indít el a Testvérek között, de közben a fenntartói járulékok, illetve a perselypénzek az inflációt sem követik, nemhogy bővíteni lehetne általuk a missziói és/vagy diakóniai feladatok ellátásának körét. (Sőt, a határon túli magyar testvérgyülekezeteink, illetve a nyári táborozások támogatását csökkentenünk kellett!)

Jó lenne minden közüzemi számlát mindhárom gyülekezet részben időben rendezni, minél több diakóniai célt megvalósítani, több gyermek- és ifjúsági programot meg támogatni – de nem tudjuk, illetve

csak részben vagyunk képesek rá. S azt se feledjük, hogy mindeközben az intézményi pártolói tagság által befolyt adományokból iskolánk és óvodánk működését kell, hogy támogatassuk.

Mindezt őszintén a gyülekezet elé tárva, **szeretettel kérjük a Testvéreket, hogy** hordozzák imádságaikban egyházközségünk működésének ügyét! Tájékoztassák ismerőseiket, barátaitkat arról, hogy milyen folyamatos működési kiadásai vannak a gyülekezetnek, s a **fenntartói járulékaik, perselyadományaik, illetve Isten dicsőségére szánt céladományaik mértékét igazítsák a hitükhöz:** „Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten. **Az Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiárassza rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkezetek, és bőségben éljétek minden jó cselekedetre.**” (2. Korinthus 9,6-8)

Konkretizálva az egyházfenntartói járulék mértékét: a Magyarországi Református Egyház vezetése a tized tizedét javasolja, vagyis éves nettó jövedelmünk 1%-át.

Aki pedig valóban próbára szeretné tenni saját hitének mélységét és erejét, hallgasson a próféta szavára: „Hozzátok be a raktárba az egész tizedet, hadd legyen eleség a házamban, és így tegyetek próbára engem – mondja a Seregek Ura. Meglátjátok, hogy megnyitom az ég csatornáit, és bőséges áldást árasztok rátok.” (Malakiás 3,10). E sorok írói is tanúsíthatják: Isten megtartja a szavát!

Szeretettel, hálával és testvéri köszönettel:

az Egyházközség Elnöksége

KÉT KÁLMÁNCSEHI

Kálmáncsehi Domokos 15. századi székesfehérvári prépost és Kálmáncsehi Sánta Márton 15. századi reformátor, debreceni püspök valószínűleg rokonok voltak. Mindketten a Somogy megyei Kálmánche (ma: Kálmánca) nevű településen születtek, amely egykor virágzó mezőváros volt, főiskolával, két templommal, várral. A középkorban a nemesi családok törzsbirtokukról nevezték el magukat, így keletkezett ez a családnév is. A település megnevezésének még régebbi változata: Kálmán király csehei; nevét onnan kapta, hogy Kálmán király cseheket telepített ezekre a kihalt területekre.

Kálmáncsehi Domokosról azt jegyezte fel Bonfini, jeles történetíró, aki Mátyás király, majd II. Ulászló udvarában találkozott vele, hogy „okossága és jellemzilárdsága mellett tekintélyes testalkatával és megnyerő arcvonásaival is kitűnt”, aki „a tudományokban mester, az országos ügyek elintézésében bölcs, a hazaszeretletben hős, a király iránti hűségben törhetetlen, papi hivatalában pedig a szent atyák tulajdonában bővülő” volt. Héres könyvtárának néhány darabja fennmaradt, egy breviárium a Széchenyi Könyvtár becses darabja. Róla készített szobor áll Székesfehérváron az Anna-kápolna mellett.

Mátyás király diplomáciai feladatokkal is megbízta, így országos ügyekben többször járt külföldön. Részt vett Mátyás király esküvői szertartásán, Mátyás édesanyja temetésén, majd a király temetésén is. Később II. Ulászló mellett állt, ami miatt még harcolnia is kellett.

Kálmáncsehi Sánta Márton ifjú korában Krakkóban tanult, itt szerzett magiszteri fokozatot. Itt csapta meg a reformáció szele az 1520-as években. Hazajöve, kezdetben még a hagyományos egyházi keretek

között dolgozott Erdélyben, Gyulafehérváron kanonok lett. Később azonban döntött a reformált tanok mellett, és magas papi méltóságáról, állásáról, vagyonáról lemondva vándorprédikátorként kezdte hirdetni a tiszta evangéliumot. Előbb Baranyában, majd a Duna mentén helységről helysére járva tanított. Később Nagykőrösön, Sátoraljaújhelyen, Munkácson és más helyeken találjuk. Egészsége, élete gyakran került veszélybe, eszméi miatt többször kellett menekülnie. Beregszászon rálöttek, minek következtében megsántult, ezért kapta ragadványnevét. Kortársai azonban inkább csak „Márton doktornak” hívták. Gyűjtő hatású beszédeivel sokakat megnyert a megújult eszméknek.

1550-től megszakításokkal Debrecenben tevékenykedett. A vitás kérdések eldöntésére és közös hitvallás kialakítása céljából gyakran hívott össze zsinatot. A keresztségről úgy nyilatkozott, hogy gyerekek esetében azt fejezi ki, hogy a szülőkkel kötött szövetség rájuk is érvényes. Az úrvacsorával kapcsolatban az akkor hagyományos felfogástól eltérően vallotta, hogy abban Krisztus csak jelképesen van jelen: „Testi étel és ital által gyakoroljuk a szívben a hitet.” Írásai, tantételei csak töredékes formában maradtak fenn a vele folytatott vitáinakban. Egy ma is érvényes idézet tőle ilyen forrásokból: „Embereknek szerzésétől nem kell függenünk, hanem a Krisztustól”. Énekeskönyvet is szerkesztett, melyek közül a Reggeli éneklések címűt 1975-ben találták meg Stuttgartban.

Puritán nézeteire jellemző, hogy a templomi berendezések közül száműzte a felesleges díszeket, faragott képeket, sőt a cifra papi öltözetet is. A puritánságot önmagán kezdte, fizetést sem fogadott el, csupán any-

nyit, amennyi szükségleteire minimálisan elég volt. Az istentiszteletek során ragaszkodott a magyar nyelvhez, hogy a hívek érthessék az igehirdetést és az imádságot. A reformátorok tanait „magyar vallásnak” nevezték a nyelvhasználat miatt, így a reformációnak nagy szerepe volt a magyar nyelv fennmaradásában.

1557-ben, mint a helvét irányzat első püspöke halt meg Debrecenben.

Kései rokonok, a Kálmánchey család tagjai 1996-ban létrehoztuk a Kálmáncsehi Sánta Márton Emlékalapítványt, mely emlékét igyekszik ápolni. 1998-ban felavattuk mellszobrát Debrecenben, az István király téri református templom mellett. Itt minden évben megemlékezünk róla a reformáció ünnepe kapcsán. Kálmáncsán egymás mellett áll Kálmáncsehi Domokos és Kálmáncsehi Sánta Márton emléktáblája, melyeket az ökumené jegyében hozott létre az Alapítvány 2007-ben.

*Dr. Kálmánchey Márta
(Debrecen)*

Köszönet

A Békekesség újság eddigi szerkesztője, Klucsik J. Péter elfoglaltságai miatt nem tudja folytatni a szerkesztői teendőik végzését.

Ezúton is köszönjük az ő kitartó, lelkiismeretes munkáját, és Isten áldását kívánjuk életére.

EGY ÉVTIZEDES AZ ÚJRA INDULT REFORMÁTUS ÁLTALÁNOS ISKOLA

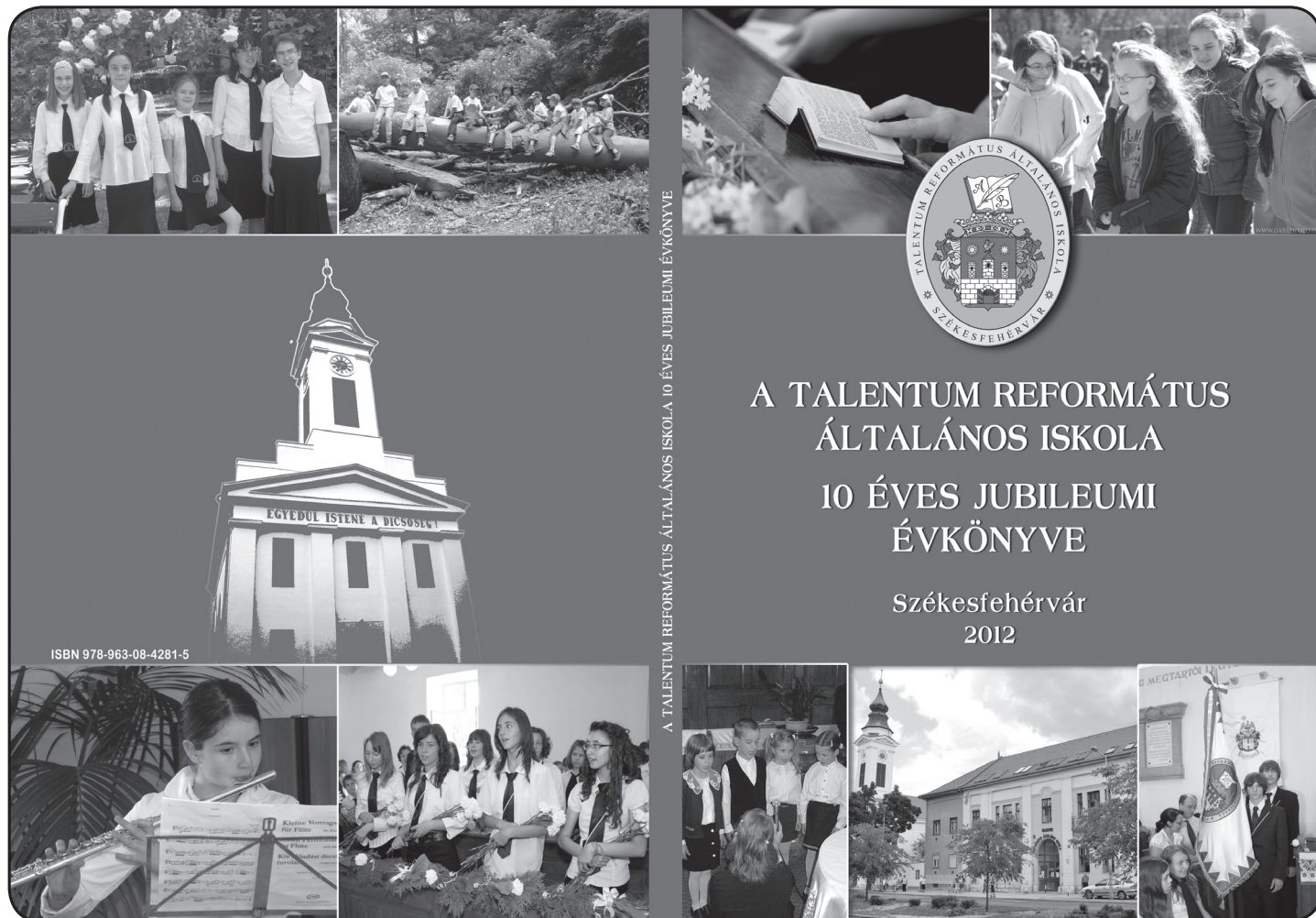
Jubileumi hálaadó alkalomra mintegy 160 oldalas kötet megjelentetésével emlékezik a 10 esztendő S Talentum Református Általános Iskola.

Bátran állítható, hogy a protestáns-evangéliumi értékeket valló, oktató-nevelő munkát folytató, egyházi fenntartásban működő intézmény napjainkra meghatározó iskolává vált nem csak a megyében, de a Dunántúlon is. egyaránt felelő Mindez keresztyén szellemiségének megfelelően hálaadásra indít fenn tartót és nevelő munkát végző munkatársat segíteljes szolgálatukban.

– „A Székesfehérvári Református Egyházközség 2002 szeptemberében indította első osztályát, mindössze 19 tanulóval. Az iskola felmenő rendszerben működött, minden évben új osztállyal bővült, 2010-re érte el a teljes létszámot 8 évfolyamban”

– hangsúlyozza a kötet bevezető köszöntőjében Szanyó Gáborné igazgatónő. Az intézmény 2010-ben, az újraindulását követő első ballagási ünnepén vette fel a „Talentum Református Általános Iskola” nevet, majd a következő évben rendezték az első „Talentum Tanulója Versenyt” és a „Talentum Gálát”. Az iskola története természetesen nem 2002-ben kezdődött el. Históriaja visszanyúlik a reformkori Magyarország korszakára, az 1848-49-es forradalom és szabadságharc idejét megelőző pár esztendőre, amikor is egy kicsiny kis protestáns gyülekezet magjai kezdtek szárba szökkenni Székesfehérváron. Az évkönyv történeti munkák,

beszámolók alapján kínál visszajelentést az iskolaépítés kezdeteire, az intézmény fejlődésére, bővítésére. Az olvasó számára világossá lesz, hogy az iskola története kicsiben hasonlít a város, sőt a királyi, majd a Trianon utáni Magyarország történetéhez, annak minden szépségével és keserűségével. Valóban kivételes korszakok tanúja lehetett az 1848-as forradalom bukását követő megtorlás, majd a Monarchia békebeli évtizedeiben. Később az intézmény tanítói, tanulói szemtanúivá, sok esetben pedig részeseivé váltak harcoknak, forradalmaknak, háborúknak épp úgy, mint a tilalmaknak, bezáratásoknak, ez utóbbiaknak az

ateista hatalmak regnálása idején és az államosítás után. S egyben élő példa is arra, miként kezdte újból és újból, sokszor a semmiből oktató-nevelő evangéliumi munkáját, a hívek, a gyülekezet, lelkes tanítók és diákok összefogásában, majd újabb kori történelmében, a rendszerváltás évtizedeiben. Senki ne gondolja, hogy egy rideg, jegyzőkönyv „ízű”, unalmas beszámolót tart a kezében. Éppen ellenkezőleg. Az illusztrációkkal gazdagított könyv szubjektív hangulatú, személyesen átélt tapasztalatokon alapuló beszámolókkal kezdődik, és segíti az emlékezést az iskola 2002-es újraindításáról az iskolaalapító lelkipásztor, az építési ügyi gondnok- presbiter, az első iskolaigazgató és tanítók elbeszélései nyomán. Aki végiglapozza a kötetet, átélhetővé válik számára például az intézmény fenntartói személye körül felmerült viták, s annak áldásos rendezése, vagy az első felső tagozatos évfolyam indítása 2006-ban. Bemutatásra kerül a kiadványban

az iskola címere, jelige és zászlaja, a „Pro Talento”-díj odaítélésének feltételei, és elolvashatjuk, miért érdemesült a Talentum Iskola 2010-ben közönségsvavazatok alapján a Fejér Megyei Prima-díj átvételére. Többekben is felmerülhet a kérdés, miért érdemes a Székesfehérvári Talentum Református Általános Iskolába beíratnia gyermekét? A választ leghitelesebben „maguk” a szülők és gyermekeik fogalmazzák meg. Bemutatásra kerülnek a tanulók által elért megyei és országos versenyek szép eredményei, illusztrációt láthatunk a továbbtanulási mutatókról és a kompetencia tesztek eredményéről is, melyek – nem csak szakemberek számára – nagyon beszédesek. Egyházi iskoláról lévén szó a szerkesztők külön fejezetben nagy gondossággal beszélnek a keresztyén nevelés sokszínűségéről, a reggeli áhítatokon, a hit- és erkölcs-tan órákon, családi istentiszteleteken át a dolgozók bibliaórájáig, pedagógusok csendesnapjáig – köztük

számos olyan „háttérszolgálatot” is megemlítve, amelyek kevésbé kerültek reflektorfénybe, az intézmény dolgozói mégis hűséggel vallották magukénak. Külön érdekességnek számítanak a könyvben a személyes bizonyágtételek, melyekben elbalagott diákok elevenítik fel „felnőtt fejjel” gondolataikat arról, hogy miben gazdagodtak, miért is volt jó számukra „talentumosnak” lenni. A kiadvány átolvasása után megerősödik gondolatában az olvasó; az imádságos szívvel, hűséggel megélt és továbbadott keresztyén nevelésből fakadóan világosan látszik az itt tanult fiatalokon műveltségük, közélet iránti érzékenységük és biblikus látásukkal párhuzamosan hazájuk, nemzetük és kultúrájuk iránti szeretetük, hűségük kiformalódása.

A kötet *Farkas Istvánné* szerkesztésében készült, munkájában *Mészáros Szilvia*, *Szabóné Veres Hajnalka* és *Tugyi Istvánné* segítették.

Szűcs Gábor

SZERKESZTŐI BEMUTATKOZÁS

Ujváriné Császár Boglárka vagyok, 25 éves. Veszprémben születtem; ott éltem a szüleimmel és a húgommal, és ott végeztem el az általános iskolát és a gimnáziumot is. Budapesten, az Eötvös Loránd Tudományegyetemen tanultam, magyar nyelv és irodalom szakon szereztem alap- és mesterdiplomát. Idén szeptemberben a Budapesti Gazdasági Főiskolán kezdtem el a számviteli szakügyintéző felsőfokú szakképzést, levelező tagozaton.

16 éves koromban kereszteltek meg és tettem konfirmációi fogadalmat. Ezt követően a veszprémi újtemplomi gyülekezet ifijébe jártam, és itt kerültem igazán közel az

Úrhoz. Egyetemi éveim alatt is oszlopos tagja maradtam ennek a közösségnek, és aktívan részt vettem a gyülekezet életében.

Idén május óta Székesfehérváron élek. Ekkor kötöttünk házasságot a férjemmel, Ujvári Sándor Csabával, a gyülekezet egyik lelkipásztorával. Hálás vagyok Istennek, hogy ilyen befogadó és szerető gyülekezetbe vezetett el, ahol a hitem tovább erősödhet.

Ahogy minden máshoz, a Békeesség újság szerkesztéséhez is az Úr támogatását kérem. Emellett előre is köszönöm a segítségét mindenkinek, aki cikkel vagy bármilyen észrevétellel hozzájárul a lap megjelenéséhez és formálódásához (e-mail cím: boglarka.csaszar@gmail.com).

Ujváriné Császár Boglárka

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai**Széchenyi utca****Vasárnap:**

08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)
 10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, ovis istentisztelet;
 18:00 Istentisztelet
 Ünnepe napokon és a hónap utolsó vasárnapján délelőtti úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Hétfő:

16:30 Szervedélybetegségből szabadulást keresők és azokat segítők összejevetele (Kékkereszt csoport)

Keddenként:

első kedd: 18.00 „Egymás terhére hordozzátok” imaóra mindenkinek
 második: 18.00 Presbiteri bibliaóra
 harmadik: 18.00 Keresztelők előkészítő, 19:00 Jegyesoktatás
 negyedik: 18.00 Munkaközösségek, bizottságok tagjainak bibliaórája

Szerdánként: Baba-mama kör 10 órától, Énekkari próba 18:30-tól

Csütörtök: 17:00 Gyülekezeti bibliaóra

Csütörtök: 19:00 Gyülekezeti bibliaóra (előtte 18.15-től imaközösség)

Péntek: 17:00 Biztos Szikla Klub (kisífi)

Péntek: 19:00 Fiala nők köre

Páratlan héten pénteken, páros héten szombaton:

19:00 Aktívfi

Szombat: 18:30 Énekkari próba

Minden hó 3. keddjén: 18:00 Presbiter feleségek köre

Minden hó 1. szerdáján: 15:00 Nyugdíjas lelkes házaspárok, illetve özvegyek bibliaórája a Gyülekezeti Központban

Minden hó 1. péntekjén: 14:00 Református Nyugdíjas Klub

Minden hó 2. vasárnapján: Teázás a 10 órás istentisztelet után az udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Maroshegy

Kéthetente szerdán: 17:00 Bibliaóra az Imaházban

Kéthetente szombaton: 18:00 Házi Bibliaóra

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet az Imaházban

Budai út

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet

Szerda: 18:00 Biblia-kör

Hivatali órák: szerda 15.00-17.00

Urnatemető nyitva a téli időszámítás alatt:

szerda, péntek: 15-17, vasárnap: 9-12

Hálásan köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak a Széchenyi úti templomunk külső felújításához! A költségek kb. felét csak kölcsönből tudtuk rendezni, amit 2012. januárjától 5 éven át kell törlesztenie egyházközségünknek. Szeretettel kérjük, hogy hordozzák imádságaikban, és továbbra is támogassák adományaikkal ezt a nemes ügyet! Kérjük Urunktól külső segítséget is, hogy a templom belsőjét is mielőbb felújíthassuk!

Lelkészi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Hivatali órák:

Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;
 Vasárnap: 8,30 -10,00 11,00 -12,00
 Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;
 e-mail: hivatal@albaref.hu

Internet: www.albaref.hu

Lelkipásztorok:

Somogyi László, Berze János
 Ujvári Sándor Csaba, Varga Tünde beosztott lelkészek
 Diakónus: Somogyiné Gyüre Mária
 Mobil: 30/418-5349
 Adminisztrátor: Sárkány Anna

Bankszámla szám:

UniCredit 10918001-00000021-42850004

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYAINK**- Hit, Remény, Szeretet Alapítvány -**

Székesfehérvár Széchenyi u. 16.

Tel: 22/312-785

Bankszámlaszám:

Unicredit 10918001-00000053-90940017
 Adószám: (Szja 1 %-hoz) 18501317-1-07
 Céljai, s és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

Támogassuk az Alapítványt és az Egyházat az Szja 1-1 %-ával!**Református Egyház technikai száma:**

(Szja 1%-hoz): 0066

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI**Olajfa Református Óvoda:**

8000 Székesfehérvár, Horvát l. u. 1.
 Tel.: 22/316-378; e-mail: ovoda@albaref.hu
 Vezető óvónő: Mocsáriné Brunner Boglárka

Talentum Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.
 Tel.: 06-22/310-018, e-mail: iskola@albaref.hu
 Megbízott igazgató: Szanyó Gáborné

Felhívjuk a Kedves Testvérek figyelmét, Egyházközségünk Széchenyi utcai templomának felújítási munkálataira szánt adományait, pénzübeli felajánlásait az alábbi bankszámlára szíveskedjenek eljuttatni:

Unicredit 10918001-00000021-42850004

Letölthető ige hirdetések Mp3 formátumban!

e-mail: bekesseg@albaref.hu

www.albaref.hu

BÉKESSÉG
 A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
 EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Az újság megjelenik évente 6 alkalommal.
 Felelős szerkesztő: Somogyi László
 Szerkesztő: Ujváriné Császár Boglárka
 Nyomdai munkák: Bezsit Bt., Felelős vezető: Farkas István